

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமா நுஜாய நம : ஸ்ரீமத்வரவரமுதயே நம :

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீமதுபாயே-காஞ்சீபுரம் பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமிசுவரின்
நூல்களிலிருந்தும் ஸ்ரீராமாநுஜன் பத்திரிகையிலிருந்தும் திரட்டப்பட்ட
நூற்றெட்டு வினாக்களைக் கொண்ட

சுதேவரத்தநாவளி

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமான் V. P. சாமாநுஜாச்சாரியார்
திரட்டினவர்.

தியாகையநம் முடும்பை கண்ணன் ராகவாச்சாரியார்
பரிஷ்கரித்துப் பதிப்பித்தவர்.

Printed at The Navaneetham Printers, Triplicane, Phone : 843057

1979

விலை ரூ. 2.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

முகவுரை

ஸ்ரீமதுபயவே காஞ்சீபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்வாமிகள் வடமொழி, தென்மொழி, வடுகு மொழி, ஹிந்தி ஆகிய நான்கு பாஷைகளிலும் இதுகாறும் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் ஆயிரந்திருநூற்றெழு (1207) என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. மாதந்தோறும் ஸ்ரீஸ்வாமி நடத்தி வரும் ஸ்ரீராமாநுஜன் பத்ரிகையில் (அட்டிபின் கடைசிப் பக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருவதாவது)

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல்துறைகள்

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வுரைகள்	9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த வுரைகள்	10. லோகாபிராம உபந்யாஸ நூல்கள்
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர வியாக்கியானங்கள்	11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
4. ஆழ்வாரசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்	12. உபந்யாஸகஸௌபாக்ய நூல்கள்
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர நூல்கள்	13. வடமொழி நூல் திரள்கள்
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க நூல்கள்	14. ஹிந்தீ பாஷையில் நூல்கள்
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க நூல்கள்	15. தெலுங்கு பாஷையில் நூல்கள்
8. ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க நூல்கள்	16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

இங்ஙனே வெளிவந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டிருக்குமவர்களுக்கு நாம் விரிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டியதொன்றுமில்லை. இவை பெரும்பாலும் உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கின்றபடியாலும் விரித்துரைக்க வேண்டா. ஆனால் இந்நூல்களெல்லாம் இப்போது விரும்புமவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவை தானா? என்று பார்க்குமளவில் அப்போதைக்கப்போது மறுபதிப்பு களும் (Reprint) நடந்துகொண்டே வருவதாகத் தெரிவதால் பெரும்பாலும் கிடைக்கக் கூடியவை யென்றே சொல்லலாம். சிலபல நூல்கள் கிடைக்கக்கூடாதவையாயுமுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் உபந்யாஸ நூல்களாகவும் ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க நூல்களாயுமிருக்கும் உலகுக்கு அவை மிகவும் முக்கியமாகக் காண்பதால் அவற்றையெல்லாம் ஒன்று விடாமல் மறுபதிப்புச் செய்யப் பல ஊர்கள் பல பெரியார்கள் கூடிச் சபைகள் ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலமாக அச்சேற்றி வருகிறார்கள்.

தலைமைக் கார்யாலயம் மதுரையில் ஏற்பட்டுள்ளது. “கூடலடிகர் நூற்பதிப்புக் கழகம் என்ற பெயரால் அங்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முக்கியஸ்தர்கள் (மதுரை) ஜில்லா ஜட்ஜ், உயர் திருவாளர் M.A. முருகேசனவர்கள், ஸ்ரீமான் உ.வே. R. ரங்கராஜய்யங்கார் எம்.ஏ.பி.டி (மதுரை), மா. செல்லப்பெருமாள் கோரூர் மற்றும் சிலநுழைர். இப்படி நடத்தி வருபவர்கள் மதுரையில் மட்டுமல்ல; திருநெல்வேலி ஜில்லா வள்ளியூரிலும் சென்னை மாதகரத்திலும் கிளைக் காரியாலயங்களை ஏற்படுத்திப் பிரபல முயற்சிகள் செய்து வருகிறார்கள். ஸ்ரீமான் உ.வே. V.P. ராமாநுஜரசாரியார் ஸ்வாமியைத்தலைவராகவும், புலிபாடி, ஸோமஸுந்தரராவ், அன்னம், ரங்கநாதன் ஆகிய இவர்களைக் காரியதரிசிகளாகவும் கொண்ட இந்த சபை சென்னையில் நிறுவப் பட்டுள்ளது. விலாஸம்— “காஞ்சீ ஸ்வாமி நூற்பதிப்பு” கழகம் கிளையாயிஸ், ஸத்ஸம்பந்தாய நி கேதனம், வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, மதராஸ் 600 001,

விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ள இந்த விலாஸத்திற்கெழுதலாம், மதுரைஸபையோரும் வள்ளியூர்ஸபையோரும் அச்சிடுமவையும் இங்கே கிடைக்கும்.

காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் நூல்களிலும் வியாஸங்களிலும் தற்காலம் மறுபதிப்புச் செய்யவேண்டியவைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் பணியில் அடியேன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், இப்பணியை அடியேன் பெரும்பாக்கியமாக ஏற்றுக்கொண்டு யதாசக்தி பணிபுரிந்து வருகிறேன்.

அடுத்தபடி ஸ்ரீ காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் திருவாக்கு வெற்றி என்னும் நூல் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு

முதும்பை கண்ணன் ராகவாசாரி
தியாகராயநகர், சென்னை-17.

சதப்ரச்நரத்நாவளி

—ஸ்ரீதேசிகன் வைபவ நூல்களைப்பற்றி—

ஸ்ரீமான் V. P. ராமாநுஜாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீமதுபயவே ஸ்ரீ காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் நூல்களில், நாளடைவில் துர்லபமாய்ப் போன நூல்கள் பலபல. அவற்றையெல்லாம் மறு பதிப்புச் செய்ய வேனுமென்று முயற்சி கொண்ட மஹான் கள் சிலர் (மதுரை மாநகரத்தவர்கள்) அச்சிடத் தொடங்கியிருப்பதறிந்து மிக மகிழ்கிறோம். ஸ்ரீஸ்வாமி யால் மாதந்தோறும் நடத்தப்பட்டு வரும் ஸ்ரீராமாநுஜன் என்னும் பத்திரிகையை அடியேன் ஆரம்பம் முதல் விடாமல் அநுபவித்து வருபவன். உலகில் சில பத்திரிகைகள் ஒருகால் பார்த்து விட்டு உள்ளே வைக்கக் கூடியவையுண்டு. ஸ்ரீநருலிம்ஹம்ரியா, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சனம், ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகை போன்ற பத்திரிகைகள் போல் காஞ்சீஸ்வாமியின் ஸ்ரீராமாநுஜன் பத்திரிகையும் நெடுங்காலம் சேமித்து வைக்கத் தக்கதென்பது அனேக மஹான்களின் அபிப்பிராயம். அடியேன் சிறிய ஞானத்தன். ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷய ஸ்ரீவசன பூஷணதிகளைக்கொண்டு போதுபோக்க யோக்யதையற்றவன். மேலே சொன்ன ஸம்பந்தைய பத்திரிகைகளைக் கொண்டே போது போக்கி வருகிறேன். காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் நூல்களும் பத்திரிகையுமே பெரும்பாலும் போது போக்கு. அடிக்கடி பழைய பத்திரிகைகளை யெடுத்துப் பார்ப்பேன். அவற்றிலுள்ள விஷயங்களை அப்போதப்போது பார்த்திருந்தாலும் என்றைக்கெடுத்துப் பார்த்தாலும் நவம் நவமாகவே தோற்றும். அவற்றைப் பிற்காலத்தவர்களும் வாசித்து அநுபவிக்க வேனுமென்கிற ஆசையினால் அவற்றை யெல்லாம் தொடர்ச்சியாக மறுபதிப்புச் செய்து வைக்க வேனுமென்று குதூஹலமுண்டாகிச் சில அன்பர்களைத் துணை கூட்டிக் கொண்டு இப்பதிப்பை ஆரம்பிக்கிறேன். சில பல வருடங்களுக்கு முன் ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவந்த சில விஷயங்களை நெஞ்சிற் கொண்டு அடியேன் இந்த சதப்ரச்ந ரத்நாவளியை சேகரித்து வெளியிடுகிறேன்.

1. நாதமுனிகள் சரித்திரம், ஆளவந்தார் சரித்திரம், உடையவர் சரித்திரம், ஆழ்வான் சரித்திரம்... என்றிப்படியுள்ள பூர்வாசார்ய சரித்திரங்களை துவ்யஸூரி சரிதம், யதிராஜவைபவம், பின்பழகியபெருமாள் ஜீயர் குருபரம்பராப்ரபாவப் முதலான ஸம்பந்திபந்த க்ரந்தங்களைக்கொண்டு அறிகிறோம். தக்க ஆதாரமின்றிச் சொல்லப்படும் கதைகள் கட்டுக்கதைகளென்று கழிக்கப்படும். 600 ஆண்டுகட்கு முன்பெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீதேசிகனுடைய சரித்திரத்தை நீங்கள் எந்த ஆசாரிய ருடைய நூலை மூலாதாரமாகக்கொண்டு சொல்லிவருகிறீர்களென்பதைத் தெரிவிக்கமுடியுமா? கோவில் சண்டைகளுக்காக ஸம்பகாலத்தில் ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸம்பந்தமே காரணமாக தேசிக சரித்திரத்தையெழுத உங்களுக்கதிகாரம் வந்துவிடுமா?

2. ஜகத்விக்க்யாதர்களான கவிகள் பண்டிதர்கள் ஆசாரியர்கள் ஆக இவர்களைப் பற்றி யாரும் பெருமைகளை யெழுதலாம். பூனா, பாம்பே, கல்கட்டா, காசி முதலான நகரங்களில் ஆயிரக்கணக்கான புராதன நூல்களை ஸம்பாதித்து சோதித்துப் பதிப்பிக்குமவர்கள் நூலாசிரியர் களின் சரித்திரங்களை முன்னுரையாக எழுதி வெளியிடக் காண்கிறோம். எழுதுமவர்கள் அந்த நூலாசிரியர்களோடு ஒரு தொடர்பு உடையவர்களா யிருக்க வேண்டுமென்கிற நியதி யாதொன்று மில்லை. உலகுக்குப் பேருதவி புரிந்தவர்களென்னுங் காரணத்தினால் லோகமாந்நயர்களான மஹான் களின் சரிதைகளை யாரும் எழுதலாம். ஆனால் ஸ்வச்சந்தமாக எழுதினால் அதற்கு மதிப்பு ஏற்படா தென்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா?

3. தேசிகனுடைய சரித்திரத்தை நீங்கள் எந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு ப்ரவசனம் பண்ணி வருகிறீர்கள்? என்று கேட்டால் அந்த ஆதாரத்தைத் தெரிவிக்க வேணும்ல்லவா? காஞ்சிபுரத்திலிருந்த திருப்புக்குழியப்பாஸ்வாமியும், அவருடைய சிஷ்யர்களும் திருவயிந்திரபுரம் சேட்லூர் நரஸிம்மாசாரியரும் “பிராசீனமான மூவாயிரப்படி குருபரம்பரை லோபித்துவிட்டதென்றும், இப்போதுள்ள சரித்திர நூல்கள் கல்பிதங்களென்றுமெழுதி வெளியிட்டிருப்பவற்றைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா? திருப்புக்குழியப்பாஸ்வாமி நியமனத்தினால் தன்றிப்பட்டப்பா தாதாசாரியர்ஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்புதூரில் வெள்ளை சாத்துப்படி யுத்ஸவம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அந்த ஐதிஹ்யம் வடகலை குருபரம்பரையிலும் காணப்படுகிறதென்று நிருபணமுண்டானபோது வடகலை குருபரம்பரை கல்பிதமே யென்றெழுதியச்சிட்ட ஸஞ்சிகைகள் இப்போது துர்லபமானாலும் சேட்லூர் நரஸிம்மாசாரியருடைய நூல் ஸுலபமே யென்பதை அறிந்திருக்கிறீர்களா? அறிந்திலோமென்கிறீர்களா?

4. மைஸூர் பரகாலமடத்தின் மூலமாக “த்ருதியப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி யருளிச்செய்த மூவாயிரப்படி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்” என்றொரு நூல் தெலுங்கு லிபியில் பல வருஷங்களுக்கு முன் வெளியாகி இன்னமும் புதுமை மாறாமலே யிருக்கின்ற தல்லவா? இது தானே இப்போது வடகலைஸம்பிரதாயத்திற்கு குருபரம்பரையாக விளங்குகிறது. இதிலிருந்துதானே முதன் முதலாக தேசிக சரித்திரம் வெளிவந்தது. இந்த புத்தகத்தை நீங்கள் பிரமாணமாக வொப்புக் கொள்ளுகிறீர்களா? அப்புத்தகம் 50—வருடங்களுக்குமுன் பரகாலமடத்திலிருந்து ஆயிரம் ரூபா செலவில் வெளியிடப் பட்டிருப்பது. அதை ஆதியோடந்தமாக வாசித்துப் பாருங்கள். பார்த்திருந்தால் “நம்முடைய ஸம்பிரதாயத்திற்கும் ஒரு குருபரம்பரை இருக்க வேணும்” என்கிற ஆசை என்ன யாடுபடுத்தியிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்களே எனிதாக. இக்காலத்தில் உங்களினத்தார் அஸம்பத்தமென்று கண்டிக்கிற விஷயங்கள் அப்புத்தகத்தில் எவ்வளவு நிரம்பியிருக்கின்றன வென்பதையும் அறிவீர்கள். அந்தப் புத்தகம் உண்மையில் யாரெழுதியது? எதற்காக எழுதியது? என்றைக்கு எழுதியது? என்னும் விஷயங்களை விமர்சித்து உலகுக்குப் பேருதவியாக ஒன்று எழுதுவீர்களா? அல்லது, எதற்காக எழுதுவது என்கிறீர்களா?

5. அந்தப்புத்தகம் பிராமானிகமா? அப்ராமானிகமா? என்பதொன்றே முக்கியமான வினா. “மௌனம் ஸர்வார்த்த ஸாதகம்” என்றிருக்குமங்களுக்கு எந்த வினாவும் எவ்வித உத்வேகத்தையும் உண்டுபண்ணப் போகிறதில்லை, ஆனாலும் இந்தவினா மிக முக்கியமானது.

6. வேதாந்தாசார்ய விஜயமென்கிற ஆசார்ய சம்பு எவ்வளவு கம்பீரமான நூல்! ஒன்றான தேசிகராலும் அத்தகைய நூல் இயற்றவியலாதென்று பல வித்வான்கள் பகரவில்லையா? இக்காலத்தில் தேசிகனைப்பற்றி நீங்கள் சொல்லிவருகிற அஸம்பத்தங்களான ஐதிஹ்யங்களுக்கும் சரித்திரங்களுக்கும் அந்த சம்பூக்ரந்தம் இடம் தரவில்லையென்கிற காரணத்தினால்தானே. அதைப் பிரசாரத்திற்குக் கொண்டுவராமல் மறைத்திட்டார்கள். மறைத்தாலும் அது மறையுமோ? அது தெலுங்கு லிபி தேவநாகர லிபிகளில் பிரசுரமாகி யிருக்கிறது. அந்த சம்புவிலுள்ள கதைகளையெல்லாம் ஸாரமாகவெடுத்து காஞ்சிபுரம் ஸ்வாமி பலகால் வெளியிட்டிருப்பதைக் கண்டபின்பு நீங்கள் அந்நூலில் மாச்சரியமும் கொள்ளத் தலைப்பட்டீர்களல்லவா? இல்லையெனின், தேசிக பக்தர்களென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற உங்களில் ஒருவரும் அந்த சம்பூக்ரந்தத்தைத் தொடாமலும் ஸ்மரியாமலும் மிருப்பதற்கு இன்னது காரணமென்று உண்மையாகச் சொல்லுவீர்களா?

7. அந்நூலானது ஸப்ஸ்க்ருதமாயும் அதிலும் கடினபாகமாயுமிருப்பதாலே அதை உபயோகிக்கின்றிலோமென்னில்; அஸ்து. அந்த நூல் பிராமானிகந்தானென்றும், அதில் சொல்லப் பட்டவற்றுக்கு மாறான சரித்திரங்களையும் ஆதரிப்பது தவறுதானென்றும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறீர்களா? அப்படி யொப்புக்கொள்ள முடியுமோ? ‘அநுந்தம் அந்யதோ க்ராஹ்யம்’ என்றில்லையோ? அதில் சொல்லப்படாத கதை வேறொரு நூலில் சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதைக்

கொள்ளலாகாதோ? என்பீர். ஏன் கொள்ளலாகாது? தாராளமாகக் கொள்ளலாம். அப்படிப் பட்ட நூல் ஒன்று இல்லையே. இருக்குமாகில் இதுவரை சொல்லியிருக்க மாட்டீர்களா? இப்போ தாவது சொல்லுவீர்களா?

8. தேசிகன் தூப்புல் என்னும் அக்ரஹாரத்தில் அவதரித்ததாக எழுதி வருகிறீர்கள். இந்த அக்ரஹாரம் தேசிகருடைய காலத்திற்கு வெகுநாள் கழித்து ஏற்பட்டதெயொழிய தேசிகர் காலத் தில் இருந்ததில்லை. தேசிகருக்கு மிகவும் பிற்பட்டவரான அப்பய தீக்ஷிதர் அங்கே வந்து வஸித்த போது தும்பைவனம் என்கிற அக்ரஹாரத்தைப் ப்ரதிஷ்டை செய், அதன் கொச்சை நாமமாக தும்பல், தூப்பல், தூப்பில் என்றிப்படி வழங்கிவர ஆரம்பித்த தென்று அந்த தீக்ஷிதருடைய ஸந்ததி யில் தோன்றிய விச்வேச்வர தீக்ஷிதர் தாமெழுதிய அப்பய தீக்ஷித சரித்திரத்தில் வரைந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா?

9. தீபப்ரகாசரென்கிற விளக்கொளி யெம்பெருமான் ஸன்னிதியின் வாசலிலுள்ள திரு மானிகைதானே தேசிகருடையது? அந்த இடத்திற்குத் திருத்தண்கா என்றுதானே ஆழ்வார்கள் சாற்றின திருநாமம். அந்தத் திருநாமத்தைத்தானே தேசிகரும் தீபப்ரகாச ஸ்தோத்ரத்தில் ஹிமோபவநமென்றும் சிரவனமென்றும் அநுவதித்திருக்கிறார். அந்தத் திருநாமத்தை விட்டு தூப்பல் என்று எதற்காக வழங்குவருகிறீர்கள்? தூப்புலென்கிற வியபதேசம் புராதனமாயிருந்தால் இது எத்தனையோ நூல்களில் ஏறியிருக்குமல்லவா? புராதனமான ஒரு நூலிலும் ஏறவில்லையேயிது. எந்த நூல்கள் கல்பிதங்களென்று தீர்ந்து விட்டனவோ அந்த நூல்களில்தானே இது ஏறியிருக்கின் றது. அவற்றின் கல்பிதத்வத்தை மற்றும் பல விஷயங்கள் போலே தூப்புலென்கிற சொல்லு மன்றோ அசைக்க முடியாதபடி ஸ்தாபித்துக் கொடுத்தது. காஞ்சியில் தீபப்ரகாசர் ஸன்னிதியருகில் தும்பைவனம் இல்லையென்றாவது அதற்குத் தூப்புலென்கிற சிதைவுவழக்கு ஏற்படவில்லையென்ற வது உங்களால் பிரமாண பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியுமா? தேசிகர் தண்காவை வடமொழியில் மொழிபெயர்த்திருப்பது போல தூப்பலை மொழி பெயர்த்திருக்கிறாரா? என்பது தலையான கேள்வி. இதுவொரு கேள்வியா? என்று உடாய்க்கப் பார்க்கிறீர்களா?

10. “திருமழிசை அண்ணாவப்பங்காரெழுதி ப பழநடை விளக்கத்தில் தூப்புல் பிள்ளையென் றிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியின் சில நூல்களிலும் தூப்புல் பிள்ளையென்றிருக்கிறது. தேசிக ரால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட பிள்ளைலோகாசாரியரும் “சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்” என்று பாடியிருக்கிறார்.” என்றிப்படிப்பட்ட வீண் பேச்சுக்களைப் பேசிக்கொண்டு கிடக்கலாமே யொழிய முந்நாறு வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட தென்கலையார்களோ வடகலையார்களோ எழுதிய ஸம்ப்ரதிபந்நமான நூல்களில் தூப்புல் பிரயோகம் ஒன்று காட்டமுடியுமா?

11. வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை..... என்றிப்படி வழங்குமாபோலே நம் தேசிகரையும் பிள்ளையென்று வழங்கவேண்டுமென்று நீங்கள் ஒரு சமயம் ஆசை கொண்டீர்கள்; திருத்தண்காப்பிள்ளையென்று வழங்குவதில் அழகில்லையென்று கண்டு தூப்புல்பிள்ளையென்று வழங்கத் தொடங்கினீர்கள்; பிள்ளையந்தாதியென்றும் சுற்பனை செய்தீர்கள். அதற்குமுன் தூப்புலென்கிற சொல் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ நூலிலாவது ஏறியிருப்ப தாகக் காட்டமுடியுமா? ஏழேழ்பிறவி தவம் புரிந்தாலும் காட்டமுடியாதே. இந்த தூப்புல் சொல்லை விட்டொழித்தால் வெகு கேஷமமுண்டு. ஆனால் எதையும் விடமாட்டீர்கள். பிடிவாத மென்பது பலியஸ்ஸாக இருப்பதால் அது தத்வார்த்த க்ரஹணத்தை வாழ்வொட்டாதன்றோ? பல வருஷமாக ரூட மூலமானவற்றை இன்றாக விட்டுவிடுவதா? என்று பார்க்கிறீர்களேயொழிய “தத்துவமுணர்ந்தபின் தகாதது தவிரவேணும்” என்கிற ஷுணர்ச்சி யுண்டாகவில்லையென்றால் விவேகத்திற்கு யாது பயன்? இதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள்?

எம்பெருமானாரைப் பற்றிச் செய்து பவங்கள்

[இராமானுச நூற்றந்தாதியிலிருந்து ராஜஸப்ததியிலிருந்தும்
யதிராஜனின் சதியிலிருந்து]

1 ஸ்ரீமாதனடிபணிந்துப் பந்தவிராமானுசனென்று ந்தாதி தொடங்கு
கின்றது. நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளைப்பணிந்து உஜ்ஜீவித்தவரென்று
பொருள். அர்ச்சைகளில் எங்கும் நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளைக் கு
மதரகவிகளென்றோ நாதமுனிகளென்றோ வ்யபதேசமின்றிக்கே ராமாநுஜ
னென்றே ஸார்வத்ரிகமான வ்யபதேசமிருப்பதுகொண்டு இதனையறுதியிடலாம்.
ஸ்ரீபாஷ்ய தோபாஷ்யாதிகளில் நம்மாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை யடியொற்றியே
அர்த்த விசேஷ நிர்வாஹங்கள் செய்தருளியிருப்பதை அடியேனுடைய த்ரமிடோ
பரிஷத் ப்ரபாவஸர்வஸ்வத்தில்பரக்கக் காணலாம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

2 நூற்றந்தாதியின் இரண்டாவது பாசுரத்தில் குறையல் பிரானடிக்
கீழ் விள்ளாதவன்பிராமானுசன் என்று திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளில்
அன்புமிக்கவரெனப்படுகிறது. நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் 'பராங்குச பரகால யதி
வர்கள்' என்கிற வ்யபதேசம் ப்ரஸித்தம் நம்மாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்
எம்பெருமானார் ஆகிய இம்மூவர்க்கும் ஒரு சேர்த்தியை முன்னோர்கள் செய்து
வைத்தார்கள். திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் திருவத்யயனோத்தஸவத்தில் இச்
சேர்த்தியை இற்றைக்குங் காணலாம். மற்றையாழ்வாராசாரியர்கள் ஒரு கோவை
யாயிருப்பார்கள். இம்மூவரும் தனிச்சிறப்புத் தோன்ற நின்றனொண்டிருந்து முந்
துமமுன்னம் மரியாதை பெறுவார்கள். ஸ்ரீமாதனடிபணிந்துய்ந்ததும் குறையல்
பிரானடிக் கீழ் விள்ளாதவன்புறையிருந்ததும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணலாயிருந்தது

3 ஃபேரியல் நெஞ்சே யென்கிற முன்றும் பாசுரத்தில் அமுதனார் தம்பக்க
லில் எம்பெருமானார்க்குப் பெருகின விசேஷ கடாஷப்ரவாஹத்தைப் பேசுவது
விலக்ஷணமாகவுள்ளது. அமுதனார் ஸாமான்ய குலத்தில் பிறந்தவர். தமது தேஹ
பந்துக்களோடு கூடி வாழ்வதற்கு அவர்க்கு ரூபியில்லாமையாலே ஒரு நாள் ஸ்வாமி
பக்கவிலே வந்து 'நீசனேனைத்திருத்தி இனவிடத்திற்கு உரியேனும்படி ஸ்வாமி
திருவடிவாசத்திலுள்ளாரில் ஒருவர்க்கு சியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய உடனே ஸ்வாமி ஆழ்வானையழைத்து அமுதனார்க்காட்டி "இவர்
கோயில்கொத்தி லுள்ளவர்கட்குத் தலைவராய் நம்முடைய வாழ்முதலான நம்
பெருமானுடைய ஸ்ரீகார்யத்துக்குப் பரிவராயிருப்பரென்பது அறிவீரே; இவரது
தாழ்வுகளைப் பாராமல் இவரையநுவர்த்தித்து அநுகூலராக்கி நம்மிடத்தே

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தலைவிதியாயிற்றென்பதை அறிந்து கொண்டார்களா? அவர் ஒப்புக்கொண்டால் அது எல்லாரையும் பத்தப்படுத்துமா என்ன? என்று நீங்கள் சொல்லிவிடலாம். அப்படிச் சொல்லுகிறீர்களா? அல்லது அதை ஆமோதிக்கிறீர்களா? என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

16. அந்த உப்பிலியப்பன் வித்வானை நீங்கள் ஒரு வழிப்போக்கராக நினைப்பதற்கில்லை. அவர் ஆழ்ந்து ஆராயவல்ல பண்டிதர். உங்களுடைய ஸம்பிரதாயத்திற்கு உபகாரமாகச் சிலபல நூல்களை வெளியிட்டிருப்பவர். அவர் உங்களுக்கு அபரிசிதரல்லர். அபரிசிதராயிருந்தாலும்விரைந்து பரிசயங்கொள்ளவேண்டிய விலக்ஷணவ்யக்தி காணுமவர். அவரை நீங்கள் நேரில் சந்தித்து தேசிக சரித்திரப் பதிப்புகளில் நீர் கண்ட மாறுபாடுகளையோ வேறுபாடுகளையோ எமக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமல்லவா? நீர் அவரைச் சந்திக்கவோ கேட்கவோ லஜ்ஜித்தாலும் நீரே ஆலோசித்துப் பார்த்து நமது வினாக்களுக்கு விடையளிக்கலாமே; தேசிக சரித்திரத்தில் காலதேசங்களை மாறுபடுத்தியிருப்பதுபற்றின விசாரத்தை விட்டிடுவோம். நிகழ்ச்சி முறைகளை மாறுபடுத்தியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதுண்டே இதுதானே சிகரமான தவறு. நடவாததை நடந்ததாகச் சொல்லுவதும், ஒருவிதமாக நடந்ததை மற்றொரு விதமாக நடந்ததாய்ச் சொல்லுவதுந்தானே நிகழ்ச்சி முறையில் வேறுபாடென்பது. இத்தகைய வேறுபாடுகள் நிரம்பிய தேசிகசரித்திரம் முதன்முதலாக எவரால் கற்பனை செய்யப்பட்டதென்பதை நீங்களாவது முயன்று நிர்த்தாரணை செய்ய வேண்டாமா? கற்பனையற்ற தேசிக சரித்திரம் இல்லவேயில்லை யென்கிறீர்களா? அங்ஙனம் சொல்லித்தானாகவேனும்.

17. தேசிக சரித்திரத்தில் புகுந்து கற்பனை செய்ய வேண்டிய காரணமென்ன? என்று விமர்சிக்க வேண்டியது முதன்மையான காரியம். தேசிகருடைய கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹத்வமோ ஸர்வ தந்த்ரஸ்வதந்த்ரத்வமோ இங்ஙனே மற்றுமுள்ள பெருமைகளோ ஜகத்விக்க்யாதம். இவற்றையாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாதென்பது நிர்விவாதமான விஷயமல்லவா? ஆதிகாலத்திலிருந்தே திவ்யதேசங்கள் அபரித்திரங்களென்று கொண்டு நீங்கள் ஒதுங்கியிருக்கவும் தேவாலயங்களில் தேசிகருடைய விக்ரஹப்ரதிஷ்டை நடந்து உத்ஸவாதிகளும் நடைபெற்று வருவதையும், கி. பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டிலிருந்து தேவாலய பாஹ்ய ஸ்தலங்களில் தேசிகருக்கு நீங்கள் கோவில் கட்டிக் குணாலமாடப் புறப்பட்டதையும் நோக்கவல்ல விவேகிகளும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத உண்மையுண்டா? ஆசார்யர்களின் ச்ரேணியில் தேசிகர் தவிர எத்தனையாசாரியர்கள் இல்லை; தேசிகரும் மதிக்கும்படியான ஆளவந்தார் ஆழ்வரன் பட்டர் முதலான ஆசாரியர்களுமிருக்கின்றார்களே; அவர்சளுக்குத் தனிக் கோவில்கள் கட்டவேண்டுமென்று யாராவது முயற்சி செய்வதுண்டோ? அந்த மஹாசாரியர்களின் புண்ட்ரஸந்நிவேசத்தைப் பற்றியோ தனியன் அநுஸந்தானத்தைப் பற்றியோ எவ்விடத்திலும் எந்த நாட்டிலும் ஒரு விவாதமும் இதுகாறும் தோன்றவில்லையே. தோன்றியிருந்தால் எடுத்துச் சொல்லுங்களே. சொல்லுவீர்களா? என்றைக்குச் சொல்லுவீர்கள்?

18. நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் என்னுமிந்த ஆறு ஆசாரியர்களை யெடுத்துக்கொள்வோம். இவர்களுடையதிருவவதாரஸ்தலங்களில் திவ்யமங்கள விக்ரஹப்ரதிஷ்டை இன்று நேற்று ஏற்பட்டது? நம்முடைய புத்திக்கு எட்டாத நாளிலன்றோ ஏற்பட்டு அந்நாள் தொடங்கியே சீரும் சிறப்பும் பொலிய உத்ஸவாதிகள் நடந்து வருகின்றனவல்லவா? பிற்பட்ட ஆசாரியரான மணவாளமாமுனிகளின் தனியனை இவர்களெதிரே எதற்காகச் சொல்லுவது? என்கிற ஆக்ஷேபமோ, நாதமுனிகள் முதலான அந்தந்த ஆசாரியர்களின் தனியனைத் தொடங்கியே திவ்யப்ரபந்த ஸேவை நடக்கவேண்டுமென்கிற வாதமோ ஓரிடத்திலாவது தலைகாட்டிற்றுண்டோ? உண்டானால் சொல்லுங்கள் !

19. எம்பெருமானாரால் ஸ்தாபிதர்களான எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளின் பரம்பரை பெரும்பாலும் அநுவர்த்தித்து வருவதை அறியாதாரில்லை. அப்பரம்பரையில் வருமவர்.

கள் சிஷ்ய ஸம்பத்துடனே ஆசார்ய புருஷர்களாக விளங்கி வருகிறார்கள். அவர்கள், 'எம்பெருமானார் காலத்து ஆசார்ய புருஷர்களான நமது திருமாளிகையில் நம் ஆசார்யனுடைய தனியனைவிட்டு வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு அவதரித்த மணவாளமாமுனிகளின் தனியனை ஏதுக்காக முந்துறமுன்னம் சொல்லுவது!' என்று நினைக்கலாம். ஒருவரும் அப்படி நினையாமல் தேவாலயங்களோடு, மடங்களோடு திருமாளிகைகளோடு வாசியற எங்கும் ஸமரூபமாக நடந்து வருகிற ஸம்பரதாயம் இன்று நேற்று ஒருவரால் ஏற்படுத்தக் கூடியதா? இது ஒரு விவேகியினுடைய புத்தியிலும் ஏறவில்லை யென்றால் அந்தோ! உங்களுடைய ஆபூர்வமான விவேகத்தை என்னவென்று சொல்லுவது!

20. “கைகேயி என்வயிற்றில் பிறந்த பரதனுக்கு ஸாம்ராஜ்யம் வேணுமென்று விருப்பியது போல நாங்கள் எங்களாசார்யனுக்குப் பெருமை விரும்பினால் என்ன பிசகு” என்று கேட்கலாம் இது உசிதந்தான் என்றுமிசையலாம். எப்போது இசையலாம்? தேசிகர் உங்களுக்கு அஸாதாரண ஆசாரியரென்று தேறிவிட்டால் அப்போது இசையலாம். ஐயோ! இந்த பேச்சுக்கு ப்ரஸங்கந் தானுமில்லையே. இருப்பதாக நினைக்கிறீர்களா?

21. கி. பி. 1268 ஆம் ஆண்டில் திருவவதரித்து நூறாண்டு இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின தேசிகருக்கு ஸரியாய் அநுநூறாண்டுகள் நிரம்பிவிட்டன. இந்த 600 ஆண்டில் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தேசிகருடைய ப்ரஸ்தாவமுள்ள நால் உங்களினத்தவர்களால் இயற்றப்பட்டது ஒன்றுகாட்டும், காட்டியருளும் என்றுஒருவரைவேண்டிக்கொண்டால் “அரட்டன் வந்தப் பூச்சி காட்டுகின்றான் அம்மனையப்பூச்சி காட்டுகின்றான்” என்றாப்போலே பூச்சி காட்ட லாமே யொழிய வேறு ஏதேனும் காட்டமுடியுமாவென்று பாருங்கள்; இதை லேசானகேள்வியாக நினைக்க வேண்டா. ஒவ்வொரு கேள்வியிலும் உங்களுடைய சாயம் கக்குகிறதென்றாலும் அப்படி சாயம் கக்கவைக்குங் கேள்விகளில் இது தலையான கேள்வியென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! மேலும் தொடர்ந்துவருங் கேள்விகளையும் கேண்மின்.

22. தேசிகரைப்பற்றின ப்ரஸ்தாவம் மட்டுமன்று. ஆழ்வார்களைப்பற்றியோ எம்பெருமானார் முதலான ஆசார்யர்களைப்பற்றியோ, அவர்கள் வெளியிட்டருளின அர்த்தவிசேஷங்களைப்பற்றியோ ப்ரஸ்தாவமுள்ள ஸம்ஸ்க்ருத நூலோ த்ராவிட நூலோ உங்களினத்தவர்கள் செய்ததாக [விவாத காலத்திற்கு முற்பட்டதாய்] ஒன்று காட்ட முடியுமா? ஒலைச்சுவடிகளையெல்லாம் சேமித்து வைத் திருக்கின்ற ராஜகீய புஸ்தக பாண்டாகாரங்கள் பலவுமுண்டே; பரிச்ரமத்திற்கு அஞ்சாமல் ஆங் காங்குச் சென்று பரிசீலனை செய்துபார்க்கலாமே. நவீனகாலத்து நூல்கள் தவிர ப்ராசீன காலத்து நூலாக ஒன்று கூட காணக்கிடைக்காது காணீர். “புல்லுப்ப: காணலாம் தைலம் கல்லுப்ப: காணலாம் ஜலம், முசல்ப: காணலாம் சொம்பு: ஏவம் கிஞ்சிந் ந காணலாம்” என்று கேட்டிருக் கிறீர்களா? அதை அநுபவத்தில் காண்பீர்களா?

23. தென்கலை ஸம்பிரதாயத்தில் — ரஹஸ்ய விவேகம், ரஹஸ்ய ஜீவாது, ஸ்ரீவசந பூஷண மீமாம்ஸா பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரய மீமாம்ஸாபாஷ்யம், சரமச்சலோகடிப்பணி, தத்வஸங்க்ரஹம், ஸம்ப்ரதாய சந்திரிகை. பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானங்களுக்கு அரும்பதவுரைகள், மணவாளமாமுனிகள் வியாக்கியானங்களுக்கு அரும்பதவுரைகள், அஷ்டச்சலோகீ வியாக்கியானம் பெரியபடி, பரகால நல்லான் ரஹஸ்யம், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்...என்றிப்படிப் பட்ட அரியபெரிய நூல்கள் தோன்றினது எந்தெந்த நூற்றாண்டில் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கில் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாய ப்ரவர்த்தகர்களும் அவ்வாசிரியர்களின் திவ்ய ஸூக்திகளும் மணவாள மாமுனிகளின் காலந்தொட்டே இடையறாமல் தொடர்ந்து வருவதை அசைக்கவொண்ணாதபடி அறியப்பெறலாம். இப்படி தேசிகர் காலந்தொட்டு அநுஸ்யுதமாய் வருகிற நூல்களையும் நூலா சிரியர்களையும் உங்கள் ஸம்பிரதாயத்தில் காட்டுவீர்களா? இந்தக் கேள்வி உங்களை பீஜமர்த்தனம் புண்ணுகிற கேள்வி என்றாவது அறிவீர்களா? “நம்மை சண்டைக்காக இடையில் வந்து புகுந்தவர்

களென்று நிலைநாட்டவல்ல வினாக்களிலை” என்று தெரிந்து கொள்வீர்களா? காஞ்சி ஸ்வாமியின் ஆயிரக்கணக்கான கேள்விகளில் முக்கியமன்றோ இவை.

24. தேசிகரியற்றிய ரஹஸ்யத்ரய ஸாராதிகளுக்கு வியாக்கியானமோ, ஸ்தோத்ரங்களுக்கு உரையோ, ஆரூயிரப்படிக்கு வியாக்கியானமென்று கொண்ட பகவத் விஷயமோ எல்லாம் திருக்குடந்தை கோபாலதேசிகாசாரியரென்பவர்க்குப் பிறகேயொழிய அவர்க்கு முன்வரையில் உங்கள் ப்ரவரம் ஏதேனுமுண்டாவென்பதை ஆராய்ந்துபார்க்க சக்தியில்லையா உங்களுக்கு? உண்டு என்றாவது சொல்லுங்கள், இல்லையென்றாவது சொல்லுங்கள்.

25. தேசிகருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை உங்களினத்தவர்களில் நவீனர்கள் தவிர புராதனர்களில் ஒருவரும் தொட்டது கிடையாதென்பது மட்டுமல்ல; இக்குறைதீர தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுள் முன்னோர்களும் இடைக்காலத்தவர்களும் கடைக்காலத்தவர்களும் தேசிக ஸூக்திகளை தாராளமாக ஆதரித்திருக்கிறார்களென்பதுண்டே இதையும் சேர்த்துக்கொண்டு நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யவேணும். “உண்டிராக்கிடக்கும் போது உடலுக்கே கரைந்துநெந்து” என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸாதிக்கிறபடி போஜனாதிகளை முடித்துக்கொண்டு அப்பாடா என்று படுக்கையில் சாய்ந்தபிறகு வேறு விசாரங்களை அறவே விட்டிட்டு இந்த விசாரமொன்றையே செய்வீரா? செய்யவேண்டிய விசாரத்தை மறுபடியும் விளக்கமாகத் தெரிந்துகொண்மின்.

26. உங்கள் இனத்தவர்களின் அகாண்ட வைரத்திற்கு எல்லை நிலமானவராய் பூர்வாசார்ய பரம்பரையில் சரமாசார்யஸார்வபௌமராய் நிற்பவர் மணவாள மாமுனிகள். அவர் தாம் செய்தருளின வியாக்கியான நூல்களிலே கூரத்தாழ்வான் பட்டர் நஞ்சீயர் முதலான ஆசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளைப் போலவே எங்களாழ்வான், நடாதூரார்மாள், ச்ருதப்ரசிகா பட்டர், நிகமாந்த மஹாகுரு ஆகிய இவ்வாசாரியர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளையும் பிரமாணமாகக் காட்டியருள்கிறார். குமாரவரதாசார்யரான நயனாராசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தியையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தேசிகருடைய ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலிருந்தும் தத்வமுக்தாகலாபத்திலிருந்தும் ந்யாஸவிம்சதியிலிருந்தும் வாக்யராசிகளையும் சுலோகங்களையும் மாமுனிகள் மேற்கோள் கொடுத்திருப்பது தெரியுமா உங்களுக்கு? மணவாள மாமுனிகளென்றால் “ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹம் ஆபாததலமஸ்தகம்” என்னும்படியிருக்கிற உங்களுக்கு மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகந்தமும் தெரியாதபோது இஃது எப்படி தெரியப்போகிறது? இதற்காகவாவது அவற்றையெடுத்து ஸேவித்து வாழலாமே!

27. மணவாளமாமுனிகளுக்கும் முற்பட்டவரும், தேசிகருக்குப் பிறகு பதினாறாண்டு ஜீவித்திருந்தவருமான வாழிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயரும் தம்முடைய தத்வதீபாதிகளில் தேசிகருடைய பலபல ஸூக்திகளை உதாஹரித்து அர்த்த விவரணமும் செய்திருக்கிறார். அந்தச் சீயர்க்கு இருநூறு வருடங்கள் பிற்பட்டவராய் அந்தத் திருநாமமே உடையராய் ஸ்ரீகாஞ்சி கீழ்கோபுர வாசலிலுள்ள மடத்திற்குத் தலைவரான ஸ்வாமி அருளிச்செய்ததாய் பகவத்விஷய ஸ்ரீகோசங்களில் அச்சிடப்பட்டதாயுமுள்ள “வேதாந்த சாஸ்த்ர த்ராவிடாகமாத்ய தசக த்வந்த்வைககண்ட்யம்” என்னும் மஹத்தான க்ரந்தத்தில் ஆசார்ய வந்தநமமாகச் செய்துள்ள சுலோகங்களில் நான்காவது சுலோகம் “ஸ்ரீவத்ஸ சிஹந தநுஜாகமகமௌலி யோகி ஸ்ரீமத்கலிக்ந வரயோகி முகா மஹாந்த: வ்யாஸார்ய வேதசிகரார்ய மஹார்யமுக்க்யா வேதாந்த யுகம்குரவோ ஹ்ருதி ஸந்நிதத்யு:” என்பது. இதில் ஆழ்வான் பட்டர் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை மணவாளமாமுனிகள் ச்ருதப்ரசிகா பட்டர் வேதாந்த மஹாகுரு தொட்டயாசார் ஆகிய இவ்வாசாரியர்களைச் சிந்தனை செய்திருக்கிறார் என்பதையறிவீர்களா? அக்காலத்தில் வைஷ்ணவலேசமாவது இருந்ததா?

28. அந்த ஜீயர்ஸ்வாமிக்கும் முற்பட்டவரான சோளனிம்ஹபுரம் தொட்டயாசாரியர் ஸ்வாமி சததூஷணிக்கு சண்டமாருதமென்கிற ப்ரசண்ட வியாக்கியானம் செய்தது, அதைத் தென்கலையார்களே அச்சிட்டது, அந்த தொட்டயாசார்யருடைய சிஷ்யரான ந்ருனிம்ஹராஜா சார்யஸ்வாமி நியாய பரிசுத்தி முதலான சில க்ரந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்திருப்பது, அதற்குமேல் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த வித்வான்களில் நிகரற்ற வித்வானும் வேதாந்த வாதாவளி ந்யாயபாஸ்கராத்யநேக க்ரந்த ப்ரணேதாவுமான மைஸூர் (மண்டபம்) அனந்தாழ்வான் தம்முடைய க்ரந்தங்களில் தேசிகருடைய அனேக ஸூக்திகளை ஆங்காங்கு உதாஹரித்திருக்கிறாரென்பதும், அதே நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காஞ்சிபுரியில் ஸுப்ரஸித்த வித்வத் ஸார்வபௌமராக விளங்கின குன்றபாக்கம் ஸ்ரீஸ்வாமி தாம் பணித்த தத்வரத்நாவளியில் “ஜயதி பகவாந் வேதாந்தார்யஸ் ஸ தார்க்கிக கேஸரி” என்று பணித்திருக்கிறாரென்பதும் இங்ஙனே மற்றும் பலவும் உங்களது காதில் விழுந்திருக்கின்றனவா? ஆகவிப்படி தேசிகருடைய ஸ்ரீஸூக்தி களைக்கையாண்டவர்களும் அவரை உபச்லோகித்தவர்களும் தென்னாசார்ய பரம்பரையிலே தேறு கிறுப்போலே உங்களுடைய பரம்பரையில் தேறுவதுண்டாவென்று இதைத்தான் ஆலோசித்துப் பார்க்கும்படி வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். இந்த வினாவை லேசாக நினைத்துவிடுகிறீர்களா? உங்கள் ஸமுஹம் முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதைப் பற்றி வாய்திறக்கவும் முடியாதென்பதை நன்கு உணர்வீர்களா? ஏன் உணரமாட்டீர்?

29. எலிகளெல்லாங்கூடி மார்ஜாரமந்திரம் கட்டுவது போலவும், வ்ருஷபங்களெல்லாங்கூடி வ்யாக்ரமந்திரம் கட்டுவது போலவும், ஸர்ப்பங்களெல்லாங்கூடி கருத்மானுக்குக் கோவில் கட்டுமா போலவும், கஜராஜங்கள்கூடி ம்ருகராஜனுக்கு ஆலயம் கட்டுவது போலவும் நீங்கள் ஊர்தோறும் தெருவுதோறும் தேசிகனுக்கு ஆலயங்கள் கட்டினதாலென்னாகும்? “ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாண வேடிக்கை, ஆயிரம் விசிறிகளுக்கு வடகலைத் திருமண்பூச்சு, ஐந்நூறு மண்டைவிளக்குகளுடன் இரவு முழுவதும் திருவீதியுலா, புரட்டாசி யுத்ஸவத்திற்குப் பன்னீராயிரம் செலவு, திருவோணந் தோறும், இருநூறு செலவு, பாம்பே டில்லி கல்கட்டாமுதலிய மஹாநகரங்களோடு, மணப்பாக்கம் அமணம்பாக்கம் அரும்பாக்கம் முதலிய அக்ரஹாரங்களோடு வாசியற இந்த மாநிலத்திலுள்ள இடங்களிலெங்கும் இடைவீடில்லாமல் தேசிகதர்சனப்ரசாரம் செய்து கொண்டாலும் ஒருலாபமு மில்லையென்பதை அறிவீர்களா!

30. இதை ஊன்றிக்கேண்மின்; “தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்” என்கிற அவ்விடத்திற்கு நாம் சென்றால் “தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத் தம்மையேயொக்க அருள் செய்வர்” என்கிறபடியே நம்மைப் பெருமைப்படுத்துகிற அப்பெருமான்தானே நம்மை நோக்கி இவ்விருள் தருமா ஞாலத்திற்கு வந்தால் நாம் அவனுக்கு நம்முடைய சோகமோஹாதிகளைத் தருகிறோம். — என்று ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்வது போலே தென்கலையார்கள் தாங்கள் பரிக்ரஹித்த தேசிக னுக்கு ததீய திவ்யஸூக்தி விவரண—தத்ப்ரகாசநாதிகளாலே பெருமை விளைக்கிறார்கள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில். வடகலையார்கள் தாங்கள் பரிக்ரஹித்த தேசிகனுக்கு எவ்விதமான பெருமைகளை விளைக்கிறார்களென்பது தெரியுமா ஸ்வாமி! அந்தப்ரபாவ பரம்பரைகளைக் கேட்க விரும்புகிறீரா? கேளும் வரிசையாக. உங்களுடைய புத்தகங்களைக்கொண்டே எழுதுமிவைகாணும்.

31. கதைகள் கட்டினாலும் பொருந்தக் கட்டவேணும்; கதாநாயகருக்கு மிக்க பெருமை விளங்கும்படியான கதைகளைக் கட்டவேண்டும். ராமராஜ்யம் செல்லுங்காலத்தில் “ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா:; ராமபூதம் ஜகத்பூத ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி.” என்கிற படியே ராமபிரானுடைய திருக்கல்யாணகுண ப்ரசம்ஸை தவிர வேறொன்றுமிருந்ததில்லை என்றப் போல தேசிகருடைய விபவ காலத்தில் உலகமெல்லாம் தேசிககுண ப்ரசம்ஸையேயாயிருந்தது என்கிற உண்மையை யெழுதிவைத்துத் தாங்களும் களித்துப் பிறரையும் களிக்கச் செய்யவேண்டி யது ப்ராப்தமாயிருக்க, அந்தோ! அறுவதிக்கவும் தகாத அபசப்தமயமான கதைகளையன்றோ கட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள். தேசிகர் ஸ்ரீரங்கத்தில் தமது திருமானிகைத் திண்ணையில் எழுந்தருளி

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

யிருந்து ஸ்ரீகோசம் கடாக்கித்தருளாநிறையில், திருவீதியில் கந்தாடை ஆசார்ய புருஷரொருவர் மரியாதைகளைப் பல்லக்கில் வீற்றிருந்து சென்று கொண்டிருந்ததாகவும், அப்போது தேசிகர் ஸ்ரீகோசம் கடாக்கித்த பராக்கில் அதைக் கவனிக்காமலிருக்க சில துஷ்டப்பயல்கள் ஓடிச்சென்று தேசிகரை காலை வாரியிழுத்துத் தெருவிலே விழுத்தள்ளினதாகவும் கதையெழுதி வைத்திருக்கிறீர்களே! அந்தோ! இப்படி கூட எழுதி வைக்கத் தோன்றுமா? இக்கதை முதன்முதலாக எந்த நூலிலேறிற்று? சொல்லுவீர்களா?

32. ஸ்ரீரங்கத்திலேயே தேசிகர் தமது திருமாளிகையிலிருந்து புறப்படும்போது (இருளில்) அவருடைய திருமுடியைப் படும்படியாகச் சில பொருமையாளர்கள் பாதரசைகளைத் தோரண மாலையாகக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்ததாகவும், அவர்கள் எண்ணமிட்டிருந்தபடியே தேசிகர் இருட்டில் வெளியே புறப்படுகையில் அந்தப் பாதரசைமலை திருமுடியில் இடிக்க அப்போது “வயம் து ஹரிதாஸநாம் பாதரசாவலம்பா.” என்று உரக்கக்கத்தின அத்தேசிகருடைய திருமிடற்றோசையைக்கேட்டு இந்த விநயஸம்பத்திக்கு ஆச்சரியப்பட்ட அந்த தூர்த்தர்கள் ஓடிவந்து திருவடிகளில் விழுந்து ஸுமாபணம் செய்து கொண்டதாகவும் எழுதி வைத்திருக்கிறீர்களே! ஐயோ இது என்ன மதியீனம்! காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தேசிகரை ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் அன்போடும் ஆதரவோடும் ஆளனுப்பி வரவழைத்ததாக ஒருபுறம் எழுதிவைப்பது; இப்படி நெஞ்சாலும் நினைக்கக்கூடாத ஜுகுப்ஸநீய கதைகளை ஒருபுறம் எழுதிவைப்பது. இப்படியெல்லாம் அஸஹ்யமான அபசாரங்கள்படும்படி தேசிகர் யார்தலையில் என்ன பாதையைப் புரட்டினாரென்று வினவினால் விடை கூறவல்லீர்களோ?

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

33. தேசிகர் செய்யவேண்டிய ச்ரரத்தத்தில் நிமந்தரிதர்களாயிருந்த மூவரும் முன்னம் இசைந்திருந்து ஸமயத்தில் வஞ்சித்துவிட்டதாகவும், என்ன நடக்கிறது பார்ப்போமென்று அவர்கள் வேடிக்கைபார்க்க அக்கம்பக்கத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருந்ததாகவும், நித்யர்களும் முக்தர்களும் ச்வேதத்வப்பவாஸிகளும் மூவுருக்கொண்டுவந்து அடிது செய்துச் ச்ரரத்தஸம்ரக்ஷணம் பண்ணினதாகவும் எழுதி வைத்திருக்கிறீர்கள். இது ஸ்தூலத்ருஷ்டியில் தேசிகருக்கு வைபவம் போல் தோன்ற நின்றாலும் சிறிது ஆலோசித்தவாறே மிகவும் அருவருக்கத்தக்க கதை இது வென்று தெரிந்துகொள்ள முடியாதா? ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அர்ஜுன மண்டபத்தில் உறங்குகிற சோம்பர்களை யா ஸ்வாமி நிமந்தரணத்தில் வரிப்பர். தமக்கு அந்தரங்கர்களாய் நெருங்கிப்பழகும் சிஷ்டர்களை யன் னு வரிப்பர்? அன்னவர்கள் வஞ்சித்தார்களென்றால் இதற்கு ஏதேனும் அர்த்தமுண்டா? தேசிகரைக் குறித்தா இக்கதை தொடுக்கவேணும்?

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

34. பதிதர்களென்றும் அபாங்கதேயர்களென்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்குமவர்களுடைய இல்லங்களில் இப்படிப்பட்ட ஸம்பவங்கள் இக்காலத்திலும் பெரும்பாலுங்காண்பதுண்டு. பங்கதி பாவனராய் நித்யஸூசி நிர்விசேஷரான தேசிகர் விஷயத்திலா இத்தகைய அஸஹ்ய ஸம்பவங்களை ஏற்படுவது? அப்பய தீக்ஷிதருடைய சரித்திரத்தில் காணப்படுகிற இதனை தேசிக சரித்திரத்தில் இழுத்துப் போடுவதனால் லாகவமாகெளவமா? என்பதுகூடத் தெரியவில்லையே? ஸ்ரீரங்கவாஸிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் காலைவாரியிழுத்துத் தெருவிலேவிழுத் தள்ளினார்கள் என்றும், பாதரசைகளைத் திருமுடியிலே படுமாறு கட்டிவைத்தார்களென்று, ச்ரரத்தத்தைக் கெடுக்கக் குறுகித்தார்களென்றும், ஏகாதசியன்று பொங்கலுண்டையைக் கொண்டு கையில் வைத்துத் திணித்து நிர்ப்பந்தித்தார்களென்றும் இப்படிப்பட்ட அபஹாஸ்ய சரிதைகளைக் கல்பனை செய்யுமத்தால் என்ன தேறும் தெரியுமா? அதை ஆலோசித்துச் சொல்லுவீர்களா?

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

35. “ரஸிகமஹிதே ரஞ்ஜிதாசேஷசித்தே ரங்காஸ்தாதே” என்று உள்கனிந்து கொண்டாடிக் கூறுப்படியான பெருமைவாய்ந்த ஸ்ரீரங்கவாஸிகளுக்கு ஒரு குறையும் கூற நேராது. அசேஷசித்தரஞ்ஜகர்களும் ரஸிகர்களும் ஸேவாரஹவித்வான்களுமாக தேசிகர் கொண்டாடப் பெற்ற ஸ்ரீரங்கவாஸிகளுக்கு அவத்யலேசமும் அணுகாது. நீங்கள் நினைக்கிறபடி ஸ்ரீரங்கவாஸி

களான மஹான்கள் அஸூயுக்களாயும் த்ரேஹினாளாயுமிருந்தால் ஸ்வாமி துருஷ்கயவநோபத்ர வத்தால் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு வெளியேறின காலத்திலே (அதிதிஸ்தவத்தில்) “திர்ஸ்நரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுத்தேய விபோ! பரஸ்பரஹிதைஷிணம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய” என்று ஸாதிக்க நேர்ந்திருக்குமா? என்பதனைச் சற்று ஆலோசிக்க மதியில்லைய உங்களுக்கு? ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் பரஸ்பரஹிதைஷிகளென்றும் அவர்களுடைய திருவடி நிழலிலே ஓதுங்கியிருக்கை தமக்குத் தேட்டமென்றும் நன்கு கட்டியுள்ள தேசிகரை ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் பலவிதத்திலும் ஹிம்ஸித்தார்களென்று கதை தொடுப்பது ஸ்வாமிக்கே அவத்யாவஹமென்று தெரித்துகொள்ள முடியவில்லையா?

36. பரமபாரர்கள்ஹம் ஜுஹ்யஸிக்குர்படியான கதைகளைத் தொடுத்ததோடு நில்லாமல் “ஹந்தஹந்த! ராமக்ருஷ்ண ஶாஷ ஶுஷிதாயிநாம் கிந்து சித்ரமத்ர சைத்யராவணாநுஸாரிணம்” என்றிப்படி மிலேச்சபாஷிதங்களைப் பரமஸாத்தவிகர்களின் திருவாக்காக எழுதிவைத்து ஸ்வகோஷ்டிகளில் கோஷிப்பதும், நால்வர் பதின்மர் திரளுமிடங்களிலே இந்த சுலோகத்தைச் சொல்லிக் கண்ணீரைப் பெருக்கி “ஐயோ! ராவணனையும் சிசுபாலனையுமொத்த தென்கலையார்கள் நம்ம தேசிகனுக்கு இழைத்த இன்னஸ்களைப் பேரினால் ஒரு மஹாபாரத மாகுமே! என்று சொல்லி விக்கி விக்கியழுவதும், நீங்களும் அழங்குகொள்ளு சொல்லிப் பிறரையும் அழச்செய்வதும், நீதிமன்றங்களிலும்கூடக் கண்ணீர் பெருக்குவதுமாகப் போதுபோக்கிவரும் ஓர் அட்வகேட்டுதலின் உண்மையான பக்தரென்று அறிந்துகொள்வீர்களா?

37. ஒரு மருமம் கேள்வி. ஒரு மஹாசார்யரைப் பார்த்து ‘உம்மைப் பாதாஷ்டியால் ப்ரஹரிக்கிறேன்’ என்று சொல்லுவதும் ‘எங்களாசார்யரைச் சில பாபிகள் ப்ரஹரித்தார்க’ ளென்று பறை சாற்றுவதும் இரண்டும் துஷ்யபாபமெயென்றும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா நீங்கள்? தேசிகரை ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் அப்படி பரிபவப்படுத்தினார்கள், இப்படி பரிபவப்படுத்தி னார்கள் என்று எழுதிவைப்பதற்கும் பேற்பட்ட பாதகமில்லையே. உண்மையில் இப்படிப்பட்ட பரிபவங்கள் தேசிகருக்கு விபவத்தில் ப்ராப்தமாகியிருந்தால் அப்போது பிறந்திருந்த நீங்களே அந்தப் பரிபவங்களை இழைத்திருப்பீர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை தேசிகரை இப்போது பரிபவப்பவர்கள் நீங்களேயென்பது ப்ரக்யக்ஷமாயிருப்பதால் இதைக்கொண்டு அதை நிச்சயிக்கத் தட்டுண்டே? பொய்யும் புளுகும் பொதிந்த பேய்க்கதைகளைக் கட்டிப் பிரசாரம் செய்துவருவதோடு நில்லாமல் பொய்யான தனியன் வாழிகளையும் கட்டி கோஷித்துப் பரிபவமடைவித்து வருகிறீர்களா இல்லையா?

38. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் — ராமாநுஜதயாபாத்ரம் என்னுமித்த இரண்டு சுலோகங் களையும் பார்க்கும்போது இரண்டும் ஒரே சாயலாக இல்லையா? தேசிகக்கு ஸ்ரீமாந்வேங்கட நாதார்ய தனியன்தான் முற்பட்டதென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள். அது எவ்வளவு கட்டிரமான சுலோகமென்பதை ஒவ்வொருவருடைய உள்ளமும் அடியமலையிடுகிறது ராமாநுஜதயா பாத்ர மென்னும்போது ராமாநுஜ சப்தம் ஸ்வசார்யரான ஆத்மேய ராமாநுஜசார்யரான கிடாம்பியப்புள்ளாரைச் சொல்லுகிறதென்றும் எழுதுகிறீர்கள்; அப்பள்ளாரையாவது சொல்லட்டும், ஒன்றான பகவத்ராமாநுஜரையாவது சொல்லட்டும், அந்ந்விவாதப்படுவாரில்லை. ஸ்ரீராமாநுஜ என்றோ ஸ்ரீமதாரமணுஜசார்ய என்றோ, சொல்லாமல் மொட்டையாக (ராமாநுஜ) என்றிட்டு ஒரு ப்ராஜ்ஞி தனியாரியற்றுவரா? என்று இவ்வளவுகூட ஆலோசிக்க மாட்டாற்றிவீரா? மஹநீயரான ஐத ஆசார்யரை (ராமாநுஜ) என்று இவ்வளவு ஸ்தவாகவா ஒரு விவேகி நிர்தேசிப்பார்?

39. மேலே (தயாபாத்ரம்) என்று சொல்ல வேண்டியிருந்ததால் அது கூடுவதற்காக (ராமாநுஜ) என்று மொட்டையாக திருத்த வேண்டியதாயிற்று என்றெழுதுவதும் ஒரு பாபம்தான். முதல் பாதத்திலேயே தயாபாத்ரமென்பது கூடவேணுமென்று என்ன நினைப்பந்தமையா?

களான மஹான்கள் அஸ்திவசனங்களும் தீரே ஹிஸ்தாமிருந்தால் ஸ்வாமி துருஷ்கயாநோபத்ரவத்தால் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு வெளியேறின காலத்திலே (அதிஸ்தவத்தில்) “திர்ஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுத்தேய விபா! பரஸ்பரஹிதைதஷிணம் பரிஸரேஷு மாமவத்தய” என்று ஸாதிக்க நோந்திருக்குமா? என்பதனைச் சற்று ஆலோசிக்க மதியில்லைய உங்களுக்கு? ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் பரஸ்பரஹிதைதஷிகளென்றும் அவர்களுடைய திருவடி நிழலிலே ஒதுங்கியிருக்கை தமக்குத் தேட்டமென்றும் நன்கு கட்டியுள்ள தேசிகரை ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் பலவிதத்திலும் ஹிம்ஸித்தார்களென்று கதை தொடுப்பது ஸ்வாமிக்கே அவத்யாவஹமென்று தெரித்துக்கொள்ள முடியவில்லையா?

36. பரமபாரீகனம் ஜுதபிஸிக்குர்படியான கதைகளைத் தொடுத்ததோடு நில்லாமல் “ஹத்தஹந்த! ராமக்ருஷ்ண ஶுஷ்ணுதோயிநாம் கிந்து சித்ரமத்ர சைத்யராவணாஸாரிணம்” என்றிப்படி மிஸேச்சபாஷிதங்களைப் பரமஸாத்விக்கர்களின் திருவாக்காக எழுதிவைத்து ஸ்வகோஷ்டிகளில் கோஷிப்பதும், நால்வர் பதின்மர் திரளுமிடங்களிலே இந்த சுலோகத்தைச் சொல்லிக் கண்ணீரைப் பெருக்கி “ஐயோ! ராவணனையும் சிசுபாலனையுமொத்த தென்கலையார்கள் நம்ம தேசிகனுக்கு இழைத்த இன்னல்களப் பேசினால் ஒரு மஹாபாரத மாகுமே! என்று சொல்லி விக்கி விக்கியழுவதும், நீங்களும் அழங்கொன்று சொல்லிப் பிறரையும் அழச்செய்வதும், நீதிமன்றங்களிலும்கூடக் கண்ணீர் பெருக்குவதுமாகப் போதுபோக்கிவரும் ஓர் அட்வகேட்டுதலின் உண்மையான பக்தரென்று அறிந்துகொள்ளீர்களா?

37. ஒரு மருமம் கேள்வி. ஒரு மஹாசார்யரைப் பார்த்து ‘உம்மைப் பாதாஸையால் ப்ரஹரிக்கிறேன்’ என்று சொல்லுவதும் ‘எங்களாசார்யரைச் சில பாபிகள் ப்ரஹரித்தார்க’ ளென்று பறை சாற்றுவதும் இரண்டும் துஷ்யபாபமெயென்றும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா நீங்கள்? தேசிகரை ஸ்ரீரங்கவாஸிகள் அப்படி பரிபவப்படுத்தினார்கள், இப்படி பரிபவப்படுத்தினார்கள் என்று எழுதிவைப்பதற்கும் பேற்பட்ட பாதகமில்லையாம். உண்மையில் இப்படிப்பட்ட பரிபவங்கள் தேசிகருக்கு விபவத்தில் ம்ராப்தமாகியிருந்தால் அப்போது பிறந்திருந்த நீங்களே அந்தப் பரிபவங்களை இழைத்திருப்பீர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை தேசிகரை இப்போது பரிபவிப்பவர்கள் நீங்களேயென்பது ப்ரக்யக்ஷமாயிருப்பதால் இதைக்கொண்டு அதை நிச்சயிக்கத் தட்டுண்டே? பொய்யும் புளுகும் பொதித்த பேய்க்கதைகளைக் கட்டிப் பிரசாரம் செய்துவருவதோடு நில்லாமல் பொய்யான தனியன் வாழிகளையும் கட்டி கோஷித்துப் பரிபவமடைவித்து வருகிறீர்களா இல்லையா?

38. ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் — ராமாநுஜதயாபாத்ரம் என்னுமித்த இரண்டு சுலோகங் களையும் பார்க்கும்போது இரண்டும் ஒரே சாயலாக இல்லையா? தேசிக்கத் ஸ்ரீமாந்வேங்க நாதார்ய தனியன்தான் முற்பட்டதென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள். அது எவ்வளவு கட்டிரமான சுலோகமென்பதை ஒவ்வொருவருடைய உள்ளமும் அடியமலம் இதற்கிறது ராமாநுஜதயா பாத்ர மென்னும்போது ராமாநுஜ சப்தம் ஸ்வாசார்யரான ஆத்மேய ராமாநுஜ சார்யரான கிடாம்பியப்புள்ளாரைச் சொல்லுகிறதென்றும் எழுதுகிறீர்கள்; அப்பள்ளாரையாவது சொல்லட்டும், ஒன்றான பகவத்ராமாநுஜரையாவது சொல்லட்டும், அந்நிவாதப்படுவாரில்லை. ஸ்ரீராமாநுஜ என்னோ ஸ்ரீமதாமாநுஜ சார்ய என்னோ, சொல்ல மல் சொட்டையாக (ராமாநுஜ) என்றிப்படு ஒரு ப்ராஜ்ஞி தனியனியற்றுவரா? என்று இவ்வளவுகூட ஆலோசிக்க மாட் ற்றீரீரா? மஹநீயரான ஐத ஆசார்யரை (ராமாநுஜ) என்று இவ்வளவு ஸ்தவாகவா ஒரு விவேகி நிர்தேசிப்பார்?

39. மேலே (தயாபாத்ரம்) என்று சொல்ல வேண்டியிருந்ததால் அது கடுவதற்காக (ராமாநுஜ) என்று மொட்டையாக திருத்த வேண்டியதாயிற்று என்றெழுதுகிறார் ஒரு பண்டிதர். முதல் பாதத்திலேயே தயாபாத்ரமென்பது கூடவேணுமென்று என்ன நிர்ப்பந்தமையா?

தயாபாத்ர மென்பதற்குத்தான் என்ன ஆவச்யகதை? ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீ பாதாப்ஜமது
வ்ரதம் என்றோ, ஸ்ரீராமாநுஜ ஸ்ரீந்ந்ர பாதபங்கேருஹாச்சரிதம் என்றோ கௌரவம் குன்றும்
தனியனியமறும் வழிகள் எத்தனையிலை? ராமாநுஜ நாமத்திற்கு முன்பும் பின்பும் கௌரவச்
சொல் ஏதும் சேர்க்காமல் மொட்டை நாமமிட்டுத் தனியனியற்ற என்ன ஆவச்யகதை?

40. தயாபாத்ரம் என்பதைச் சேர்க்க வேண்டிய அவச்யமிருந்ததென்றாலும்
ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய தயாபாத்ரம் தயாநிதிம் - ஆத்மேய ஸ்ரீமதாசார்ய தயாபாத்ரம் மஹா
குரும் என்றிப்படி சுலோகங்களிடும் வழிகள் எத்தனையிலை? தேசிகரைப் பெருமைப்படுத்துவது
போல அவருடைய ஆசார்யரையும் பெருமைப்படுத்த வேண்டியது மிகமிக ஆவச்யகமல்லவா?
வெறுமனே (ராமாநுஜர்) என்றும் இது 'அஸங்கருதவஜ்ஜனாகம்' என்ற கீதையின்படி
அவமரியாதையான சொல் என்பதுகூடவா உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆக (ராமாநுஜதயா-
பாத்ரம்) என்ற சொல்தொடர் மற்ற கவிதைகளைப்போலே இயற்கையாகத் தோன்றினதன்று
என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களா இல்லையா?

41. தனியன்களதுஸந்திக்க வேண்டிய பிரகரணங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல; பலவுண்டு
ஸமாச்சரயண பரம்பரைத்தனியன், ஸ்ரீபாஷ்ய பரம்பரைத்தனியன், பகவத்விஷய பரம்பரைத்
தனியன், ரஹஸ்ய பரம்பரைத்தனியன்... என்றிப்படி அனேக கெட்டங்களுண்டு என்பதை
அறிவீர்களா? தென்கலையார் மணவாளமாமுனிகளின் தனியனை யநுஸந்திக்கவேண்டும்
போது எந்த பரம்பரையிலும் ஸ்ரீசைலோதயாபாத்ரமென்னும் தனியன் தவிர வேறென்
றறியார்கள். நீங்கள் யோசில் சண்டைப் பரணமொன்று தவிர மற்ற எந்தப் பரகரணத்திலும்
ராமாநுஜதயா பாத்ரத்தை அறியமாட்டீர்கள் என்கிறவிது உண்மையா அன்று

42. 'லக்ஷ்நோத ஸமாச்சரம்பாம்' என்று தொடங்கி 'பூதம்ஸரச்சமஹதாஹ்வய' என்பதீருக
வுள்ள பொதுத் தனியன்களைத் தென்கலையார்கள் அநுரிச்செயல் ஸேவையிற்
போலவே எந்த காலகோப கெட்டத்திலும் உபக்ரமத்தில் சொல்லியே வருகிறார்கள்.
இவற்றை நீங்கள் யோசில் சண்டை கெட்டத்தில் மட்டுந்தானே வேறு கதையின்றிச் சொல்லி
வருகிறீர்கள். இந்தத் தனியன்மன் உங்களுக்கு எப்படி பரபந்தமாயிற்றென்று கேட்டால்
வாய்திறக்க வறியுண்டோ? உடையவர் தனியனான (யோநித்ய மச்யுத) ச்லோகமும்,
நம்மாழ்வார் தனியனான (மாதாபிதா புவதய:) ச்லோகமும் உங்களுக்கு எந்த பரம்பரையிலாவது
அநுஸந்தானத்தில் வருகிறதோ? தனியன் அநுஸந்திப்பதென்கிற ஒரு க்ரமத்தை ஏறிட்டுக்
கொண்ட காலத்தில் நமக்கு எல்லாம் தேசிகரிட்ட சுலோகங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமென்று
மொண்டு யதிராஜஸந்தியின் உபக்ரமத்திலுள்ள (கமப்யத்யம் குரும் வந்தே) இத்யாதி
ச்லோகங்களையே கொண்டார்கள். இது அஸமஞ்ஜஸம் என்றாவது அநீதியென்றாவது சொல்ல
வருகின்றிலேயாம். யோநித்யமச்யுத ஸ்தானத்தில் ப்ரணாமம் லக்ஷ்மணமுநி : மாதாபிதா
யுவதயஸ் ஸ்தானத்தில் யத்யஸாரஸ் வதமும் உங்களுக்குக் கையிலில் மட்டும் அவற்றை விட்டு
வேறு தனியன்களைக் கொள்ளதற்கு என்னப் பாஸக்தி. ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரத்தைவிட்டு வேறு
ஸ்குஷ்டி செய்துகொண்ட நீங்கள் (லக்ஷ்நோதேத்யாதி ப்ரணகோஸ்மி நித்யமளவும்) தென்கலை
ஸப்பிரதாய ஸரணியையே தழுவுவதற்கு ஏற்ற காரணமியம்புவிீர்களா?

43. "எங்களுக்கு எதிலேதில் விரோதம் தோன்ற வில்லையோ அதையெல்லாம் விடாமல்
எடுத்துக்கொண்டோ" மெனின்; உத்தராசாந்தியில் ஸர்வதேச தசாகாலேஷு தொடங்கி "ஸ்ரீமந்
ஸ்ரீரங்கச்சரியமநுபத்ரவார நுதிதம் ஸம்வர்த்தா" அன்னுமளவும் ஸர்வாத்மநா உங்களுக்குத்
தலைவேதகைய யிருக்கவும் அவற்றை விடாதேயிருப்பது அசட்டுத்தனத்தின் எல்லைநிலமல்லவா?
உங்களைப் புறம்புபடுத்தியே அவதரித்த ராமாநுஜாசார்ய திய்யாஜைக்கு மங்களாசாஸனம்
பண்ணுவதும், அதை கோகலிதைவிண்ணி யென்பதும் ஊன்றி நோக்கிவதும் அது உங்களுக்கு

எவ்வளவோ லஜ்ஜாவஹமல்லவா? “வெள்கிப்போய் என்னுள்ளே நான் விலவறச் சிரித்திட்டேனே” என்கிற திருமாலைப் பாசரம் உங்களுக்கு நினைவுக்கு வராமற்போகுமா?

44. ஸர்வதேசேத்யாதி ச் லோக த்வய த்தி ல் ஸ்ரீரங்கப்ரஸ்தாவமில்லையாயினும் அடுத்ததான ‘ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சீரயம் அநுபத்ரவாம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய’ என்று இருமுறை அநுஸந்திக்கப்பட்டுவரும் ஸூக்திரத்தினமானது விசேஷித்து ஸ்ரீரங்கஸ்ரீஸம்ருத்திக்கேயன்றோ மங்களாசாஸனம் செய்வது ஸ்ரீரங்கத்தில் ப்ராகார கோபுரமண்டபாதிகர் திருமங்கையாழ்வார் நிர்மாணம் செய்வித்தவை. இதை யாரும் மறுக்கவொண்ணாதபடி பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ் தவத்தில் *ஜிதபாஹ்ய ஜிநாதிமணிப்ரதிமா அபி வைதிகயந்நிவ ரங்கபுரே, மணிமண்டப வப்ரகணாந் விததே பாகாலகவி:’ என்று சிலாசாஸனம் போன்ற ச்லோகமிட்டருளியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ப்ராகார கோபுர மண்டபங்களிலும் மற்றும் ராய கோபுரமென்று வரங்கப்படுகிற மற்றிலும் பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டவையென்று ஒவ்வொருவரும் மதிக்கக்கூடிய திருமண காப்புகள் திகழ்கின்றன. காரைக் கட்டிடமாக இருப்பவற்றை விட்டுவிடுங்கள். கருங்கல் கம்பங்களிலும், கருங்கல் உத்திரங்களிலும் பள்ளமாகச் செதுக்கப்படாமல் மேடாகத் திருப்பணி செய்யப்பட்ட திருமண காப்புகள் பலபல திகழ்வதைக் காண்கிறீர்களல்லவா? முராரி நாடகத்தில் (அநர்க்க ராகவத்தில்) *வ்யாமக்ராஹ்ய ஸ்தநீபி.* என்று சொல்லப்படுவது போல் வ்யாமக்ராஹ்ய மென்னவொண்ணாதபடி மிகமிக ஸ்தூலங்களாயிருக்கிற தூண்களில் பள்ளமாகவல்லாமல் மேடாகக் காணப்படும் திருமணகாப்புகளைக் கண்டால் அந்தத் தூண்கள் திருப்பணி செய்யும் போதே இத்திருமண்களும் அமைந்தவையென்று நீங்களுந் இசைந்தேதீரவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஸ்ரீரங்கத்தில் மாத்திரமல்ல. திருவனந்தசயனம், ஸ்ரீ ஜகன்னாதம், ஸ்ரீ கூர்மம், ஸிம்ஹாசனம் முதலான பலவிடங்களிலும் அற்புதமாகக் காண்கிறீர்கள். இவற்றால், நம்பூர்வா சாரியர்கள் யாவரும் ஒரேவிதமான திருமணகாப்பைத்தான் ஆதரித்து வந்தார்களென்பது உங்களாலும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக இசையப்பட வேண்டியதாகிறது. கி.பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் வடகலையாக்கப்பட்ட சில கோவில்களிலும் கூட பராதனமான சிலாமயங்களான தென்கலைத் திருமணகாப்புகள் இன்னமும் அழிக்க முடியாமல் பலவுள்ளன. அதெல்லாம் கிடக்கட்டுமையா! ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயானது அநுதினமும் அநுபத்ரவமாக விளங்கிவரவேணுமென்று ஆசாஸிப்பதற்கு நீங்கள் அதிகாரிகள்?

45. ஸ்ரீரங்கத்தில் எவ்விதமான குறும்பும் செய்யாத—செய்ய நினைவாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திக்கவேண்டிய ஸ்ரீஸூக்தியல்லவா ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சீரயமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய என்பது. ஆசீவிஷவர்க்கங்கள் பெரிய திருவடிக்குப் பல்லாண்டு பாடுவதென்பது எங்கேனுமுண்டா? இந்த ஸ்ரீஸூக்தியானது “அரங்கநகர் வாழ” என்கிற தமிழ் வாக்கியம் போலல்லாமல் சிறிது விசேஷத்தோடு கூடியிருப்பதை நோக்கினீர்களா? “ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்சீரயம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய” என்னுமளவே சொல்லப்போதுமாயிருக்க இடையில் அநுபத்ரவாம் என்று சேர்த்திருப்பதை நோக்கினீர்களா? திருவரங்கத்திற்குப் ப்ரபலமாக உபத்ரவங்கள் நேர்ந்து கொண்டிருந்ததற்கு அபீதிஸ்தவ மொன்றே ஸாக்ஷியாகப் போரும். ஸ்தல விசேஷங்களுக்கு உபத்ரவங்கள் ஸமயபேதேந பலவகைப்பட்டிருக்கும். பூருவாசாரியர்களின் காலத்தில் நேர்ந்த உபத்ரவங்கள் ஒருவிதம். அவை கழிந்த பின்பும் நேர்ந்த உபத்ரவங்கள் நீதி மன்றங்களறிந்தவையல்லவா? இன்னமும் உபத்ரவங்களை விளைவிக்க வேணுமென்னுமெண்ணமே அல்லும்பதலும் உள்ளத்தில் ஊடாடிநிற்க, “ஸ்ரீரங்கச்சீரயம் அநுபத்ரவாம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய” என்பவர்கள் ‘சோசநீயா:’ என்கிற வகுப்பில்லல்லவா சேர்ந்தவர்கள். நீங்களும் இந்த வகுப்பில்தான் சேர்ந்திருக்கிறீர்களோ?

46 ஸ்ரீ ராமாநுஜரும் கூரத்தாழ்வானும் சேர்ந்த ஸ்ரீரங்கத்தில் சேதனவர்க்கத்திலும் அசேதனவர்க்கத்திலுமிருந்த வடகலைப் புண்ட்ரங்களை யெல்லாம் தென்கலைப் புண்ட்ரமாக

*மன்னிய தென்னாசங்காபுரி மாமலை மற்றும் உவந்திடுநான் * என்னும்படியாவ்
தரித்தருளின எம்பெருமானார் கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில்
முதலான எந்த தீவ்யதேசங்களிலும் தலையும் சங்கையின்னிக் கே அகிராச
செல்வத்துடனே உள்ளே புகுந்து ஒழிவில் காலமெல்லா முன்னாய் மன்னி
வழுவிலா வடிமைசெய்து வாழ்ந்தவர். வண்டு சோலைகளிலேயே சுழலமிடும்.
எம்பெருமானார் தார்பும் * ஆராமன் குழந்தைவரங்கம் * சிந்து பு மகிழுந்
திருவேங்கடம் * * விரையார்பொழில் வேங்கடம் * என்னும்படியாகச்
சோலைகள் மிக்க தலங் ளிலேயே சுழலமிட்டவர். இப்படி மற்றும் பல
பொருத்தங்களும் காண்க

20 வண்டுக்கு த்விரேப மென்று பெயர். இரண்டு ரேபங்களை உடையது என்ற ஈடி ரேபமாவது ரகரம்; வண்டுக்கு வாசகமான (ப்ரமர சப்தத் திவ் இரண்டு ரேபமிருப்பதால் இது பற்றியே வண்டு) த்விரேபமெனப் பட்டது ஸ்ரீராமாநுஜராகிற வண்டானது தன்னிடத்திலே இரண்டு ரேப மில்லையென்கிற குறையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவே வரவர முனிகளாக மற்றொருரவதாரம் செய்தருளினபடி ராமாநுஜத் திருவாமந்தில் ஒரு ரேபமேபாய், வரவர முனி திருவாமந்தில் இரண்டு ரேபமிருக்குப்பய் கண்டுக்கொள்வது ...

Kanchipuram. Pin Code-631503.

Kangumuri
Timmervelly ok)

No. 44-c, Thirukatchinambi Street, Kancheepuram-631503.

Released by Marah's Dog, Toronto, Canada

50. ஸ்ரீமாத் வேங்கடநாதார்ய தனியனில் சில குறைகள் கண்டு ராமாநுஜதயா பாத்ரத்தனியன் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லி வருவதோடு நில்லாமல் எழுதியும் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த நமோ ராமாநுஜார்யாய தனியனேப் பற்றியும் அவசியம் பேச வேண்டுமே. D. T. T. ஸ்வாமிக்கு இதை தேசிக க்ருதமாக எழுதத் துணிவு பிறக்கவில்லை. அப்பாசார்ய க்ருதம், குப்பாசார்ய க்ருதம்.....என்றெழுதிவைக்கவும் கைவரவில்லை. கோ.சிற் சண்டைகளைக் கிளப்பின காலத்தில் சில அய்யபதேசியர்கள் போட்டிக்காக எழுதிவைத்த தென்னுமுண்மையே ஸ்திரீ க்ருதமாயிற்று. அப்புள்ளாரும் தேசிகனும் ஜீவித்திருந்த காலம் வரையில் இந்த ச்லோகம் தலைகாட்டிற்றில்லை யென்பது சிலாலிகிதம் பிறகு எப்போது தோன்றிற்று? இதற்குக் கர்த்தா யார்? என்கிற விசாரத்தை ப்ராமாணிகர்களனைவரும் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். இதெல்லாம் தக்க சான்றுகளுடன் நீங்கள் செய்து உண்மையைக் காட்டுவீர்களா? அல்லது பல்லைக் காட்டுவீர்களா?

51. அக்காலத்தில் ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்யரும், சிறிது பிற்காலத்தில் ரோளனிம்ஹபுரம் தொட்டயாசார்யரும் வேதாந்தவாசிரியரிடத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர்களென்பதை நீங்களும் இசைகின்றீர்கள். அவ்விருவருடையவும் ஸந்ததி பரம்பரை அநுஸ்யூதமாக வந்து கொண்டிருப்பது ப்ரஸித்தம். ஸ்வாமி தொட்டயாசார்யருடைய ஸந்ததி சோளனிம்ஹபுரத்தில் விச்ரந்தம். ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்யருடைய ஸந்ததி நாற்கையிலும் பெருப்பாலும் பரவியுள்ளது. இவ்விரு ஸந்ததிகளிலும் வேதாந்தாசார்ய ரென்கிற நாமகரணம் வைஷம்பம் முற்றின இக்காலத்திலும் மாறாமல் அநுவர்த்தித்து வருகிறது. இவர்களுடைய குடும்பங்களில் வேதாந்தாசார்ய விக்ரஹாராதனமுமுள்ளது. திருநீந்தனூர் முதலான தென்னாட்டுத் திருப்பதிகளில் வாழும் பிரதிவாதிபயங்கர வம்சஸ்தர்கள் தங்கள் பரம்பரையில் நயனாசார்ய நாமகரணமும் செய்துவருகிறார்கள். இவர்கள் பரிமள ரங்கநாதன் ஸன்னதியில் வேதாந்த வாசிரியருக்கு விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை செய்வித்து உத்ஸவ பரிபாலனாதிகளை இற்றைக்கும் ஒழுங்குப் பட்ட நிர்வஹித்துவருகிறார்கள். உங்களுக்கு அந்த தேவஸ்தானத்தின் பிரவேசம் இல்லாமையினாலே பாஹ்ய ஸ்தலத்தில் புதிதாக ஆஸய நிர்மாணம் செய்வித்துச் சில வருஷ காலமாகத் தனியான வழிபாடு நடத்தி வருகிறீர்கள். திவ்யதேசத் தெம்பெருமானுடைய ப்ரஸாத பஹுமானங்களைப் பெற்று ஆனந்தமாக வாழ்கின்ற ஆசார்யருடைய முன்னிலையில் இப்படியொரு தனிக்கூத்து நடத்த வேண்டுமென்று தோன்றினது எதனாலோ தெரியவில்லையே. இக்கூத்து ஒன்றிரண்டு ஸ்தலங்களிலன்றே. இதிலிருந்து எவ்வளவு மருமங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் தெரியுமோ?

52. உங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சில திவ்ய தேசங்களில் எழுந்தருளியிருந்த மணவாள மாமுனிகளை உத்வாஸனம் செய்தீர்கள்; சில திவ்ய தேசங்களில் உத்வாஸனம் செய்ய மனமில்லாமல் ஆளவந்தாராக ஆக்கினீர்கள். அறவே உத்வாஸனம் செய்ததுதான் அதிகம். இது உங்கள் நிகை. உங்களுக்கு அந்யஸ்ப ப்ரவேசமும்ஸாத தென்கலை திவ்ய தேசங்களில் ப்ரதிஷ்டிதராயுள்ள தேசிகரை உத்வாஸனம் செய்தால் கேட்பாரில்லை யென்பது நீங்களறியாததன்று. கீழே ப்ரஸ்தாவித்த திருவித்தனூரிலோ, ஸந்திஹிதமான ஸ்ரீபெரும் பூதாரிலோ, திருவல்லிக்கேணியிலோ மாத்தஸரியம் முற்றின இக்காலத்திலுங்கூட மற்ற ஆசாரியர்களோடொப்ப தேசிகருக்கு உத்ஸவ பரிபாலனாதிகளைக் குறையற நடத்தி வருவதைக் கணக்கண்ணில்லையே உங்களுக்கு?

53. 'நம்மதேசிகனுக்குத் தென்கலைத் திருமணிட்டு ஸ்ரீசைலதயாபாத்ரம் சொல்லிப் பண்ணுகிற உத்ஸவம் உத்ஸவத்தில் சேர்ந்த கா என்ன?' என்று உறுமுடிறவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தில் 'நம்ம தேசிகனு'க்கு ஒருகூணம் வடகலைத் திருமணிட்டு வெளிக்கிளப்பினதற்காக ஆயிரம் ரூபா கொளசொள வென்று அபராதம் செலுத்தி மூன்று கோர்ட்டு வரையில் அதை ஸ்திரீப்படுத்திக்

கொண்டார்கள் “எனக்கு பர்த்தாவோடு வாழ்க்கை வேண்டாம்; வாழாவெட்டியாகவே காலங்ழிக்கிறேன்” என்று ஒதுங்கி வர்த்திக்கும் ஸதீமணிகளோடொப்ப, வாசற்கொடுங்கையில் பேர்க்கவும் பேராத தென்கைத் திருமண் காப்புடனே, சததூஷணியில் அறுபத்தைந்தாவது வாதத்தின் முடிவில் “ஸ்திரீ தர்மிண்யாம் ஆத்மஜந்யாமிய” [ரஜஸ்வலையான தாயினிடத்திற் போல] என்று தாம் காட்டின த்ருஷ்டாந்த தசையைத் தம்முடைய பரிஸ்திதியினால் தாமநுப வித்துக் காட்டி வருகிற வைபவம் வாசாமகோசரமென்று தெரிந்து கொள்ளும்படி ஒரு ஸதஸ்ஸில் உபந்யஸிப்பீர்களா?

54. சாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் சில விஷயங்களை ‘தர்மிக்ராஹகமாலித்தம்’ என்பார்கள்: அந்த ரீதியில் தேசிகருக்கு ஸ்ரீஸைலேசதயா பாத்ரமும் அதைச் சேர்ந்த வாழிகளும் தர்மிக்ராஹகமாந லித்தம் என்று திருப்புட்குழி யப்பாஸ்வாமி யென்கிற நையாயிகாக்ரேஸரர் ஸாதித்துக் கொண் டிருப்பாராம்: இது கேள்வியுண்டா இல்லையா? இல்லையென்று கூறினால் ஒரு வினாவுக்காவது விடை கூறினதாகுமே.

55. காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியினுடைய நூல்களுக்கு மறுப்பெழுதுவதாக எழுந்து சில ஏடு களெழுதி அடுத்த கடினத்தில் ப்ரத்யாக்க்யானம் பெற்று விச்ராந்தி யடைந்த பண்டிதர்களுக் கெல்லாம் விருதுகள் கொடுப்பதாக முன்வந்த பெரியார்கள் சிலர்க்கு தேசிகதர்சன ஜயத்வஜ மென்றும், சிலர்க்கு தேசிகதர்சன திவாதீபமென்றும், சிலர்க்கு தேசிகதர்சன சக்ரவர்த்தி யென்றும் இப்படி பிறுதுள் அறித்திருக்கிறார்களல்லவா? இங்ஙனே விருதுகள் பெற்ற புனி களும் சிங்கங்களும் மேல்விடாவ நறிய. தே எழுதி வைத்த சுவடிகள் பெரும்பாலும் மறைந்தொழிந் தாலும் அவரவர்கள் ஸ்வகோஷ்டிகளில் ‘இதே ந.மெழுதியி ர்ப்பது பாரும், இதோ நம் முடைய பதிலுரையை வாசித்துப் பாரும்’ என்று மூடிமுடிக்காட்டி வாங்கி வைத்துக் கொள்வ துண்டே: அந்தையை [ரப்பர் பரம்புகளென்னப்பட்ட] சுவடிகளை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவற்றி யுள்ள சில விஷயங்களை ப்ரஸ்தாவிக்கிறேன்; சிரிக்காமல் கேட்கிறீர்களா? பிரபந்த ஸார விஷயந்தான்.

56. ஆழ்வார் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை அருளிச் செயலென்றும் திவ்ய ப்ரபந்தமென்றும் வழங்கா மல் ப்ரபந்தமென வழங்குவது திவ்ய ப்ரபந்த தூரஸ்தர்களான ஸ்மார்த்தர்களின் திரளிலே தோன்றியது. அது பிறகு ஸாமானியர்களான வைஷ்ணவர்களின் வாக்கிலும் புகுந்தது. பூருவாசாரியர்கள், விசிஷ்ய நிஃமாந்த மஹாத்ரு பிரபந்தமென்று ஒருவர் சொல்லக் காதால் கேட்டாலும் மாய்ந்து போவரே. இக் காலத்தி லொருவர் தம்முடைய திவ்யப்ரபந்த த்வேஷத்திற் கும், பூர்வாசார்ய வித்வேஷத்திற் கும் சர்வத ஜபத்வஜமாக ப்ரபந்தத்தை யென்று எழுதி வரும்படியான அவத்பம் தேசினிடத்தில் ஏறுமா; எங்ஙனேயென்றும்? நூல்களில் பொது நிர் தேச மென்றும் சிறப்பு நிர்நேசமென்றும் இரண்டுண்டு; திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களில் கீழ்ப்ரபந்தத்தால் என்றும் இப்பிரபந்தத்தில் என்றும் அருளிச் செய்வதுண்டு. அது கொண்டு “பூருவர்களும் ப்ரபந்த மென்பதுண்டு” என்று கட்ட வருவது அபஹாஸ்யமாகம் ஸ்வாமி ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்தில் *மாதாபிதாபுவதய:*, வியாக்கியாந-உபக்ரமத்தில் “பராசரப்ரபந்தாதபி” *உபஜீவ்யப்ரபந்த நிர்மாணக்ரமாத்* என்று ஸாதித்துள்ளார். அது கொண்டு ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தை ப்ரபந்த மென்பதுண்டோ? “பாஷ்யப்ரபந்தே” “ச்ருதப்ரகாசிகாப்பந்தே” இத் யாதி பரச்சத ப்ரமோகங்களுண்டு. அருளிச் செயலை விவக்ஷித்து ப்ரபந்தமென்று வழங்குவது நவீனர்களிடத்தன்றிப் பூருவர்களிடத்து எங்ஙனான முடியாது காணமுடியுமென்றால் எடுத்துக் காட்டுவீர்களா? இந்தவென்றுக் காவது ப்ரயாஸங்கொள்ளுவீர்களா?

57. தேசிகர் செய்தருளின குருபாப்பாஸாரத்தில் ஆளவந்தார் முதலான ஆசார்யர் களின் ப்ரஸ்தாவத்தில் “இவரருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்கள்” என்று அஸக்ருத் ஸாதிக்கிறார். எம்

பெருமானார் ப்ரஸ்தாவத்தில் “திருவாய்மொழி யோதினார்” “திருவாய் மொழிக் த அர்த்தம் கேட்டருளினார்” என்றே ஸாதித்திருப்பதைக் காணீர். இப்படிப்பட்ட மஹாசார்பர் ப்ரஸ்தாவரமென்று பெயரிட்டு ஒரு ப்ரபந்தம் பண்ணிஞரென்கை அநுவதிக்ஷம் தகாததேயென்று தெரிந்து கொண்டீர்களா?

58. இது வெளிவ்யவஹாரங்களோடு நின்றனும் பாதகமில்லை. “வேதாந்த குரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்” என்று நூலினுள்ளும் நுதமந்திருப்பது மிகவும் அருவருக்கத் தக்கதன்றே. எந்த ப்ரபந்தத்தின் எந்த விதமான ஸாரம் இதில் எந்த பாட்டில் பொறித்திருப்பதென்று கேட்டாலோ வர்ஷசதமானும் விடைபிறுக்க முடியாது. ஸ்வாமி ரஹஸ்யத்ரய ஸாரமென்றும், த்ரமிடோப நிஷத்ஸாரமென்றும் சில பிரபந்தங்கள் ஸாதித்திருக்கின்றன, இவற்றில் ஏதேனும் கேள்வி பிறப்பதுண்டோ? ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ஸாரப் பொருள்களைக் கொண்டது ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், அந்த ஸாரக்ரந்தத்தின் ஸாரம் கொண்டது ஸாஸாரம் த்ரமிடோப நிஷத்தான திருவாய் மொழியின் ஸாரங்கொண்டது த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் மற்றும் அருளாப் பெருமானெம்பெருமானார் நடாசாரம்மாள் முதலான நுதய ஞானஸாரம் ப்ரஸ்ய ஸாரம் தத்வஸாரம் முதலிய க்ரந்தங்களின் திருநாமங்களினும் விசாரம் தோன்ற ப்ரஸக்நிபேகிடையாது. திவ்ய ப்ரபந்தார்த்த விசாரலேசமும்ற்ற சுவடிக்கத் ப்ரபந்தசார மென்று அந்தோ மஹா விவேகியான தேசிகரா பெயரிடுவர்? இதைப்பற்றி வாய்திறப்பீர்களா!

59. “பிரபந்தங்களின் ஸாரமான வகை தொகைகளை வெளியிடும் நூலாகையாலே பிரபந்த சாரமெனப் பெயரிட்டிருக்கலாம்” என்று சோதிடம் சொல்லுமாபோலே எழுதி வைத்திருக்க திருக்கிறாரொருவர். சாரீரகமீமம்ஸையில் இத்தனை அத்யாயங்கள் இத்தனை பாதங்கள் இத்தனை ஸூத்ரங்கள் இத்தனை பதிகரணங்கள், இதை இன்னொரு நிறு என்று இவ்வளவே. விவரித்து ஒருவர் ஒரு நூலெழுதினால் அதற்கு சாரீரஸாரமென்று பெயரிடலாம் போலும். “பெயரிட்டிருக்கலாம்” என்றெழுதுகின்றமையால் எழுதினவருடைய நெஞ்சக்கே குழப்பம் தீரவில்லை யென்பது விளங்கவில்லை யா!

60. அச்சுவடியில் முதற்பாட்டைப் பாருங்கள்? “ஆழ்வார்களவதரித்த நானூர் திங்கள்” என்பது தொடக்கம். [நான் ஊர் திங்கள்] நானென்பது நகரத்தாம்; ஊரென்பது தெரிந்ததே; திங்களென்பது மாஸம். ஊரை முன்னேயோ பின்னேயோ எங்கும் வைக்கலாம் மாஸ நகரத்திரங்களை மாற்றத்தாமா? இன்ன மாஸத்தில் இன்ன நகரத்திரத்தில் என்பது தானே அடைவு; ஆழ்வார்களவதரித்த ஊர் திங்கள் நான்” என்றோ “திங்கள் நானூர்” என்றோ சொல்லுவதில் யாப்புச் சிதைவு எள்ளளவும் நேராது. கந்யாபாலை, விச்வாவஸுநாம ஸம்வத்ஸரே தசம்யாம் திதௌ உத்தராயணே சுக்லபக்ஷே என்று சொல்லுவது எங்கேனும் கண்டதுண்டோ? இந்நேரத்திற்குச் செயுள் கூடாவிட்டாலும் பிரமப்பட்டுக்கட்டுவார்கள் சிறிய ஞானத்தர்களும்; எளிதானவே கூடுவதாயிருக்க விபரீதமாகப் பாடிஞரென்னு மவத்யத்தை தேசிகர் திருமுடி மேலா ஏற்றுவது? இப்படியும் ஒரு வீண்பிடிவாதமா?

61. விவாத நூலில் *வையகமென்* என்கிற பதினேழாம் பாட்டு மிகவும் பிற்பட்டது. ஒருவர் செய்து முடித்த பிறகு மற்றொருவர் செய்து நுழைத்ததென்பதில் ஐயமுண்டோ? இப்பாட்டில் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரையும் பேரி முடித்தபின் “எதிராசர் தம்மோடு ஆற்றுவார் ஓரொருவர் அவர் தாம் செய்த...நாலாயிரமும்” என்றுள்ளது இதனால் இராமானுச நூற்றந்தாதியை இராமானுசர் தாமே செய்தருளியதாக நிஸ்ஸந்தேஹமாய்க் கூறப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு இப்படி பொருளல்லவென்றும், இராமானுசர் செய்வித்தநூலென்று பொருள் கொள்ளலாமென்றும் வேறுவிதமாகவுங் கொள்ளலாமென்றும் நவீனவுரைகாரர்கள் சிரமப்

படுகிறார்கள். அது '.....வருதா ச்ரம:' அத்தனை. 'இராமானுசர் இயற்றினபடியாலே இராமானுச நூற்றந்தாதி யெனப் பெயர் வந்தது என்று மருண்டவொருவர் செய்த செய்யுளிது, 'பர்த்ருஹரி: பட்டிகாவ்யம். பாரவி, முராரி, மாகம் இத்யாதியாக வழங்கும் க்ரந்தநாமங்கள் ப்ரமஹேதுவாயின. தேசிக ப்ரபந்தமென்றால் தேசிகரீயற்றிய ப்ரபந்த மென்றுதானே பொருள் அப்படியே கொண்டார்களிங்கும் என்பதை எளிதாகத் தெரிந்துகொண்டீர்களா? வேறொரு பதில் சொல்லுகிறீர்களா?

62. "அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழ, சடகோபன் தண்டமிழ் நூல் வாழ" என்னும் வெண்பாவுக்குப் பிரதியாக "நானிலமுந்தான் வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ, மாநகரில் மாறன் மறைவாழ" என்கிற வெண்பா வெளிவந்துவது. மாறன் மறையாகிய திருவாய்மொழி மாநகரில்வாழ என்கிறது இதில். மாநகர் என்பது எது? திருவாய்மொழியில் "தென்திருப்பேரையில் மாநகரே" என்றுள்ளதனால் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு ஸம்பத்திலுள்ள தென்திருப்பேரைக்கே மாநகரென்று திருநாமமுண்டு. அவ்விடத்திலா மாறன் மறைவாழ வேணும்? 'ஸர்வதேச தசாகாலேஷு' என்றும்போலே உலகமெங்கும் வாழ வென்று ஆசாணிக்க வேண்டாவா? ஏற்கெனவே *அரங்கநகர்வாழ* என்பது ப்ரஸித்தமாய்விட்டபடியால் அதை ப்ரஸ்தாவிக்க முடியாமற்போனாலும் 'மாநிலத்தில் மாறன்மறை வாழ' என்னலாமே. ஏதோ யொரு நகரை உத்தேசித்துத்தானே 'மாநகரில்' என்கிறீர்கள். அந்தகர் இன்னதென்று பக்தர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாவா? இப்படியுமா கோட்டை விடுவது?

63. நம் தேசிகன் ஸாதித்த ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி முதலான ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களில் ஆதிமத்யாவஸானங்களில் சுலோகங்களும், பாட்டுகளுமுள்ளன. அந்த சுலோகங்கள் எப்படி தனிப்பட்ட பிரபந்தங்களல்லவோ, அப்படியே அப்பாட்டுக்களும் தனிப் பிரபந்தங்களல்ல வென்பது சிலாஸிகிதம். "அவை தனிப் பிரபந்தங்களாவும் தொன்றுதொட்டு விளங்கி வருகின்றன" என்பது ஹாஸஸ்பதம் கேவலம். ளையில் சண்டை தோன்றுவதற்கு முன்பு தேசிகரை இன்னொன்றேயறியாதிருந்த வகுப்பினர் 'தொன்றுதொட்டு' என்பது பாமரவஞ்சனை மட்டுமன்றே. ஆத்மவஞ்சனையுமல்லவா? என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

64. இத்தகைய விசாரங்கள் பாசி படர்ந்துவிட்டன. தேசிகர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலான ஆசாரியர்களின் பூரிஸுத்திகளைத் தழுவினே ஸாதித்திருப்பவர் என்பதும், சிலவிடங் களிற்காணும் அபிப்ராயபேதங்களும் நிலைநின்றிருக்கவில்லையென்பதும் இனி மூதலிக்கப் படுகிறது. ஸ்தோத்ர ரத்நத்தில் "மம நாத! யதஸ்தி யோஸ்மயஹம்....அதவா கிம் நு ஸமர்ப்பயாமி தே" என்றவிடத்து தேசிக பாஷ்யத்தில்—கீழ் *வபுராதிஷு* என்ற சுலோகத்தில் *அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித:* என்று செய்யப்பட்ட ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் அடுத்த *மம நாத! யதஸ்தி* இத்யாதியில் அநுசயமுகேந ப்ரதிஷேபிக்கப்படுவதாய்ச் சில ஆசிரியர்கள் திருவுள்ளம்பற்றுவதாக எடுத்துக்காட்டி மறுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காரணலாம். முன் சுலோகத்தில் செய்த ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தைப்பற்ற அநுசயமென்பது அஸம்பாவிதம் என்றும், தத்விவரணமே இதில் செய்யப்படுகிறதென்றும் இங்கே காட்டப்பட்டது. ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரத்தில் "இஸ்ஸமர்ப்பணத்தைப்பற்ற அநுசயம் பண்ணிற்றும்" என்கிற பூரிஸுத்தியாலே அநுசயமென்றே நிர்ணயித்தாராயிற்று. அநுசயமன்றென்றதற்கு அநுசயம் காட்டினபடியல்லவா இது? இதைப்பற்றி ஏதாவது வாய்திறக்கவல்லீர்களோ முந்தின க்ரந்தமெது? பிந்தின க்ரந்தமெது? என்று பெரியார்களைக் கேட்டுச் சொல்லுவீர்களா?

65. சரமச்சுலோகத்தில் ஏகசப்தார்த்தமருளிச் செய்யாநின்ற பிள்ளைலோகாசாரியர் "இத்தால் வ்ரஜ என்கிற ஸ்ளீகாரத்தில் உபாயபாவத்தைத் தவிர்க்கிறது" என்றருளிச் செய்தார் இதை ரஹஸ்யதாயஸார சரமச்சுலோகாதிகாரத்திலே மறுத்துரைத்தாரென்பதையும் ஸாரஸார

ரஹஸ்யத்திலே சரமச்லோகாதிகாரத்திலே முழுக்ஷுப்படியைத் தழுவின யெழுதிவைத்தா ரென்பதையும் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி விவரித்திருப்பதைக் கண்டிருக்கிறீர்களா ? ஸாரஸாமென்பது ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின் ஸாரமென்று பொருள்கொண்டது. ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் மறுக்கப்பட்ட அர்த்தம் தத்ஸாரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதென்பதை ஸாரமாகவுணரலாம். உணர்ந்தால், ஏதோ காரணவிசேஷத்தால் தமக்குண்டாகும் அபிப்ராயபேதத்தைத் தாமே மாற்றிக்கொள்ளுகிற பரமப்ரமாணிகர் தம் வேதாந்த தேசிகனென்றுணரலாம். இதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லவல்லீர்களோ ? ஒரு விஷயம் ஜிஜ்ஞாஸயாகே பதாகக் கொண்டு பதிலெழுதி வைக்கக் கூடாதா ?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

66. வேதாந்தவாசிரியருடைய ரஹஸ்ய நூல்களில் மூவகையான ப்ரக்ரியைகளைக் காணலாம். (1) பூர்வாசார்ய ரஹஸ்யங்களில் கண்ட பொருள்களில் சிலவற்றை அநுப பத்தமென்று கண்டிப்பது ஒரு ப்ரக்ரியை. (2) கண்டித்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளாமலே வேரோடத்தில் அப்பொருளையே [தாம் கண்டித்த பொருளையே] ஸ்வஹஸ்தேந எழுதி வைத்தல் மங்ரோநுவகரி. (3) முன்னம் தாமே கண்டித்ததைத் தாமே பிறகு தழுவவது அபஹாஸ்ய மாகுமேயென்று கருதி “அப்படியருளிச் செய்தவர்களுக்கு இப்படியபிப்ராயம்” என்று வழி விடுதல் மூன்றாவது ப்ரணவி. இவற்றைப் பல விஷயங்களில் கவனித்திருக்கிறீர்களா ? இனியாவது கவனிப்பீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

67. முதலில் ஒருவகையபிப்ராயம் காட்டுவதும் பிறகு தாமே அதை மாற்றிக்கொள்வது மானவிடங்கள் பலவற்றுக்கு மிக முக்கியமாக இன்னொரு விஷயம் கேள்யின். உபேயம் என்று ஒன்றும், உபாயம் என்று ஒன்றும் வழங்கப்பட்டு வருவதை பாவரும் அறிவர். உபேயம் ப்ராப்யம், பலன் என்றிவையெல்லாம் பர்யாயங்கள். உபாயம் ஸாதனம் ஹேது என்றிவை யெல்லாம் பர்யாயங்கள். ஒரு உபேயத்தைப் பெறுவதற்கு ஒன்று அல்லது பல உபாயங்கள் வேண்டியிருக்கும். உபாயமில்லாமல் உபேயம் ஸித்திப்பது அரிதன்றோ. ஒருவன் ஒரு க்ராமப்ராப்தியை உபேயமாகக் கொண்டால் சகடகமநாதிகளை உபாயமாகக் கொள்ளக் காணாநின்றோம். இப்படி யெங்கும் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த ரீதியில் மோக்ஷப்ராப்தியை உபேயமாகக் கொண்டால் அதற்கொரு ஸாதனம் இருந்தே தீரவேணுமென்னுமபிப்ராயத்தைச் சிக்கனக்கொண்டு ‘உபேயமும் அவனே, உபாயமும் அவனே’ என்றறுதியிட்ட ஆசாரியர்கள்மீது அம்பு தொடுத்தும் முறையிலே தேசிகர் சிலவிடங்களில் ப்ரத்யவஸ்தானங்கள் பண்ணியிருப்பதுண்டு. ஆனால் இவ்வபிப்ராயம் நிகழ நின்றுருக்க லில்லை. க்ரமேண விமர்சிக்க விமர்சிக்க, “உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம் ந து குணௌ” என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தி முதலானவற்றைச் சிந்தனை செய்ய தேர்ந்து கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகையில *நிறுகர்மாதிபக்த்யந்தம் குடியாத் ப்ரீத்யைவ காரித : , உபாய தாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்பேத் தேவே து தாம் அதீ.* (31) என்கிற சுலோகத்தின் விவரணத்தில் “முத்தவ்யாபாரந்யாயேந ஸ்வயம் ஸ்வாதுத்வாத் க்ஷணிகஸ்ய காலாந்தரபானி பலஸாதநத்வாநுப பத்தி தர்சநாச்ச நாஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரே மோக்ஷோபாயதாபுத்திரபி ஸ்யாத் இதி பாவ : ” என்றருளிச் செய்தாரென்பதைக் கண்டிருக்கிறீ ர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

68. இந்த, “நாஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரபிர தோக்ஷோபாயதாபுத்திர யுக்தா” என்றெழுத லாமாயிருக்க “மோக்ஷோபாயதாபுத்திரபி த ஸ்யாத்” என்றெழுதியிருப்பதன் சுவையை ஆரேயறிவார். இந்தவொரு வாக்யத்தாலே உபாயவிஷயமாகத் தாம் ஆங்காங்கு எழுதி வைத்த மறுப்பு வாக்கியங்கள் யாவும் ப்ரதிஷேபித்தங்களென்பதை ஸம்சய விபர்ப்யமற வுணரலாம். உணர்ந்தீர்களா? இத்தகைய வினாக்களை விட்டிடுவோம்.

69. இக்காலத்தில் பரிசைப்பணவங்களுக்குள் இருபின்னவு ஏற்பட்டு ஸம்ப்ரதாய பேதம் கோஷ்டபேதம் புண்ட்ரபேதம் முதலான பல பேதங்கள் காண நிற்பதுபோல முற்காலத்தில் ஒரு பேதமுமிருந்ததில்லை. இருந்ததென்றே சிலர் வாதித்தாலும் அந்த பேதங்களில் நிகமாந்த

குரு கலந்து கொண்டவரல்லர். எம்பெருமானுடைய சிஷ்ய பரம்பரைகளில் அப்போது விளங்கி வந்த ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடும் ஆசார்யர்களோடும் ஒரு நீராகக் கலந்து பரிமாறினவரே யொழிய கைவல்யாபுரம் போலே வேற்றுமைப்பட்டிருந்தவரல்லர். வேறொரு கோஷ்டியில் சேர்ந்திருந்தாரென்னில் இவர் ஏகாகியாய்த் தனிப்பட்டிருந்தாரென்ன வேறுமேயொழிய, வேறொரு கோஷ்டியென்பதற்கு வேறு நபர் ஒருவரும் கிடையாதென்பது திண்ணம். திவ்யப்ர பந்தங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்து மற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஒரு நீராக கோஷ்டியில் கலந்து ஸேவிப்பது முதலானவற்றில் ஒத்துழைத்திருந்தாரேயல்லது பிறிகதிர்ப்பட்டிருந்தாரல்லர். அக் காலத்தில் மற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் யாவரும் எந்த ஸந்நிவேசமாகத் திருமண்காப்பு அணிந்து கொண்டிருந்தார்களோ அந்த ஸந்நிவேசமல்லது வேறொரு ஸந்நிவேசத்தை நெஞ்சாலும் நினைத்தவரல்லர் என்கிற தத்துவத்தை யறிந்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா? இஃது ஒருவரிருவரை மட்டும் நோக்கிக் கேட்கிற கேள்வியன்று.

70. தேசிகலிடத்தில் திருக்குமாரரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியுந் தவிர வேறொரு வரும் ஆச்ரயித்ததாகத் தெரியாமையாலே மற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஸூயாதிகளாலே தேசிகளை யொதுக்கி வைத்து அணுகாமலேயிருந்து தூஷித்துக்கொண்டு மிருந்தார்களென்றும், *ஹந்த ஹந்த! ராமக் கஷ்ண நாஷணைபிதாரிநாம் கிம் நு சித்ரமத்ர சாத்ய ராவணாநு ஸபரிணாம்* இத்யாதி ச்லோகங்களினாலும் இது ஸ்பஷ்டமாகிறது என்றும் நவீனர்கள் சொல்லி வருவதை விவேகிகளான நீங்களுமா நம்புகிறீர்கள்?

71. வேதங்கள் வேதாந்தங்கள் ஸ்மிருதிகள் பாஞ்சராத்திரங்கள் இதிஹாஸ புராணங்கள் திவ்யப்ரபந்தங்கள் இஹ சாஸ்த்ரங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் நிகரற்ற பாண்டித்யம் பெற்றிருந்த நம்ஸ்வாமி அக்காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுள் தலைமையான ஸ்தானம் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். பித்ருச்ரரத்தத்தில் நிமந்த்ரணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டிருந்து ஸமயத்தில் வஞ்சித்து வீட்டார்களென்றும், திருமுடியில் படும்படி திருமாரிகை வாசலில் பாதரணையைக் கட்டி வைத்தார்களென்றும்... இப்படி அஸப்யமான ஐ திஹ்யங்களைப் பலகால் சொல்லியும் கேட்டும் பழகிவிட்ட படியால் "தூர்வாஸந்ந்ரபிமத;" என்று ஆழ்வான் ஸாதிக்கிற ரீதியில் இந்தப் பொய்க்கதைகளில் திடநம்பிக்கையுண்டாகி, பொய்யுரைகளை எவ்வளவு கேட்டாலும் அதைத் திரஸ்கரித்துத் தங்களுடைய மூடநம்பிக்கையையே மேம்படக்கொள்ளும் ஜனங்களிடையே வாழ்கின்ற பெரியார்களும் அந்த மூடநம்பிக்கையையே கொண்டிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா? இனி உயர்ந்த வினாக்கள் சில கேள்வின.

72. நிகமாந்தகுரு நம் பிள்ளையை நேராக ஸேவிக்கப் பெற்றவரல்லர்; முன்னமே அவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி விட்டபடியாலே. ஆனாலும் நம் பிள்ளை திருவாக்கினின்று பெருக்கின மஹார்த்த அம்ருததாரைகள் அவருடைய சிஷ்யர்களின் வியாக்கியான க்ரந்தங்களிலே தேங்கியிருந்தபடியாலே அவற்றை ஆராவமுதமாக அநுபவித்துப் பேரின்பமடைந்தவர்களில் தலைவரான நிகமாந்தவாசியர் அவ்வர்த்தவிசேஷங்களையே தம்முடைய நூல்களில் சேர்த்தருளினார் என்கிற தத்துவத்தை அறிந்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா?

73. பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானங்களத்தனையும் தேசிகன் காலத்தில் விசேஷப்ரசாரமடைந்திருந்தபடியால் அவற்றை 'அமுதிலுமாற்ற வினிது' என்கிற ப்ரதிபத்தியுடன் பருகிக்களித்தவர்களில் தலைவராக இருந்தபடியால்தான் த்ரமிடோபநிஷத்தாத்தபர்யரத் நாவலி யருளிச்செய்தபோது பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் இருபத்துநாலாயிரப்படியையே தழுவிப் பெருப்பாலுமல்ல, முழுது மருளிச் செய்திருக்கிற ரென்பது அவிசால்யமாய் ஸஸாக்ஷிகமாயிருக்கிறது. ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தை யெடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் பாஷ்யத்தையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தை உடன் கொண்டு ஸேவித்தால். அவருடைய வியாக்கியான ஸரணியை இவர் எவ்வளவு தழுவியிருக்கிறார் என்பது அநாயாஸமாக விளங்கும். இதில் காஞ்சி ஸ்வாமியின் விபுல நிருபணங்களைக் கண்டிருக்கிறீர்களா? ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 217 ஸேவித்திருக்கிறீர்களா?

74. ஸ்ரீவாஸ்தவஸ்து நான்காவது பாகரணம் ஆரம்பம்—“தரிபாத் விபூதியிலே பரிபூர்ணரூபவம் நடவாநிற்க.....என் னாரைச் சொன்னாய், என் பேரைச் சொன்னாய், என் அடியாரை நோக்கினாய், அவர்கள் விடையைத் தீர்த்தாய், அவர்களுக்கொதும்ப நிறுலைக் கொடுத்தாய் என்னுமாவோலே சிலவற்றை ஏறிட்டு மடிமாங்காயிட்டு.....ஐநம் பரம்பரைகள் தோறும் யாத் நச்சிகம் ப்ராஸங்கிகம் ஆநுஷங்கிகமென்கிற ஸுக்ருத விசேஷங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டு தானே அவற்றை ஒன்று பத்தாக்கி நடத்திக்கொண்டு போகும்” என்று ஆச்சரியமான சூர்ணிகையொன்றில் எம்பெருமானுடைய விஷயிகாரத்தின் பரிசு பரம்பொக்காயமாக நிறுத்திப் பட்டுள்ளது. இந்த ஸ்ரீஸூக்தியின் கவடநிந்த வேகாந்நவாரியர் இப்பொருளை அப்படியே அமையவைத்துப் பாம்பத ஸோபாநத்தில் “அஜ்ஞாத யாத்ருச்சிக ஆநுஷங்கிக ப்ராஸங்கிக ஸாமான்ய புத்தி மூலஸுக்ருத விசேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ கடாசுஷம் பண்ணி” என்று பணித்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? உங்கள் மதத்திற்கு இதெல்லாம் விஷமாக இல்லையா? அல்லது அமுதமாசனே கொண்டிருக்கிறீர்களா?

75. *உபபத்தேச் ச* (3-2-4 என்கிற ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தின் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே— “ப்ராப்யஸ்ய பரமபுருஷஸ்ய ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வஸ்யைவ உபாயந்வோபபத்தே:; *நாயமாத்மா ப்ரவசநே ஸப்ய:.....தநாம் ஸ்வாம்* இதி அநந்யோபாயத்வ ச்ரவணாத்” என்றும், *அம்ருதஸ்ய ஏஷ ஸேது* இதி அம்ருதஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸ்வயமேவ ப்ராபக இதி ஸேதுத்வ வ்யபதேசோபபத்தேச்ச” என்றும் இப்படியுள்ள பலபல ஸ்ரீஸூக்திகளை யநுஸரித்தே நிகமாந்த குருவரடும் கீதார்த்த ஸங்கிரஹ ரக்ஷையிலே “ஸ்வயம் ஸ்வாதுத்வாத் கூணிகஸ்ய காலாந்தரபாவிபாஸஸாதநத்வ அநுபபத்தி தர்சநாச்ச நாஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரே மோக்ஷோபாயதாபுத்திரபி ஸ்யாத இதி பாவ. அந்தத; தைஸ் தை ராராதீதோ பகவாதேவ ஹி ஸர்வத்ரோபாய.” என்று பணித்தாரென்பதை: மறவாமல் நெஞ்சிலே தேக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?

76. ‘அதெல்லாம் வாஸ்தவந்தான்; சேதனன் சில வியாபாரங்கள் செய்துதானே தீரவேண்டும்: அவை ஸாத்யோபாயமென்பதை இல்லையெய்யமுடியாதன்றோ? என்கிறீர்களோ? உண்மையில் இது கேட்கத்தக்கதே: இதற்குக் கேண்மின். கீதையில் *அநந்யசே தாஸ் ஸததம்* என்கிற ச்லோகத்தில் [தஸ்யாஹம் ஸுலப:] என்கிற பகுதிக்கு பாஷ்ய பங்க்திகள் கேள்வி “தத்வியோகம் அஸஹமாந: அஹமேவ தம் வருணே. மத்ப்ராப்த்யது தணஉபாஸநவிபாகம் தத்விரோதிநிரஸநம் அத்யர்த்த மத்ப்ரியத்வாதிகஞ் ச அஹமேவ ததாரிதி அர்த்த: *யமேவைஷ வருணுதே தேந ஸப்ய:” இதி ஹி ச்ருயதே. வக்ஷ்யதே ச *தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம்...இதி”. என்னுமில்வளவும் கீதாபாஷ்ய ஸூக்திகள். இவற்றின் பொருளாவது—அவனுடைய பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதவனாய் [அவனைப் பிரிந்து தரித்திருக்கமாட்டாதவனாய்] நானே அவனை வரிக்கிறேன். என்னையடைவதற்கான உபாஸனத்தின் பரிபக்குவ நிலையையும் அதற்குற்ற இடையூறுகள் நீங்குதலையும் என்னுடைய அதிகமான பரிதிக்கு இலக்காகக் முதலியவைகளையும் நானே கொடுக்கிறேன். “நாயமாத்மா ச்ருதியில் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமாயிருப்பதோடு இந்தக் கீதையிலேயே மேலே பத்தாவது அத்தியாயத்தில் 10, 11 ச்லோகங்களாலும் சொல்லப் படுகிறது—என்பதாம். மூலத்தில் இவ்வர்த்தமுள்ளதா என்கிற விசாரத்தில் செல்லாமல் இவை கீதாபாஷ்ய பங்க்திகள்தானா? என்பதை மட்டும் பாரும். இங்கே தாத்பர்ய சந்திரிகையில் எவ்வளவு தெளிவு காட்டியிருக்கிறுரென்பதை பாரும். இவற்றுக்கெல்லாம் எதிரிடையான மதத்தைத்தானே தழுவிருக்கிறீர்கள்?

77. ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸாஷாத்திருவடியான திருக்குறையைப்பிரான் பிள்ளான் திருவாய்மொழியில் (1-1-10) *பரந்த தண பாவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்* என்கிற பாசுரத்தின் ஆரூயிரப்படியில், “அதி ஸூஷ்மமாயிருந்த அசித் வஸ்துக்களிலும் விராபித்து அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிற சித் வஸ்துக்களிலும் ஸ்தூலமான அண்டத்தில் வியாபித்தாந்

போலே அநாயாஸந்தபலே அஸங்குசிதஸ்ய” என்றார். இதை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா? ஆமோதிக்கிறீர்களா? அல்லது கண்டிக்கிறீர்களா? அவரெழுதி யிருப்பது எமக்குத் தெரியாது என்கிறீர்களா?

78. ப்ரஹ்மராமாநுஜஸ்வாமி தமது ஒன்பதினாயிரப்படியில் “ஏகைகஸ்மிந் ஜலபரமானௌ அநி விசாலப்ரஹ்மாண்ட இவ வ்யக்திஷு ஜாதிவத் பர்யாப்தவ்ருத்தி:” என்றார். இதன் பொருளாவது, வ்யக்திகளில் ஜாதியானது எப்படி பரிஸமாப்யவர்த்திக் கின்றதாக ஜாதிவாதிகளால் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படி எம்பெருமான் ஒவ்வொரு ஜலபரமானுவிலும் அநி விசாலமான ப்ரஹ்மாண்டத்திலிருப்பதுபோல (நெருக்குண்ணாமல்) நிறைந்திருக்கின்றான் என்பதாம் இங்கு *பர்யாப்த வ்ருத்தி:* என்றது ‘பரிஸமாப்ய வர்த்தமாந:’ என்றபடி. முன்னோர்களோடு பின்னோர்களோடு வாசியற இங்ஙனே ஸமகண்ட மாகப் பணித்திருக்கவும், இவ்வளவேயன்றிக்கே ந்யாயனித்தாஞ்ஜநா நுக்ருஹீதமுமா யிருக்கவும் வீண்பிடிவாதங்கொண்டுதானே விபரீதவாதம் செய்கிறீர்கள்?

79. நம்பிள்ளை பக்களில் ஒரு பண்டிதர் வந்து “கீதையில் அர்ச்சாவதார ப்ரஸ்தாவமே யில்லையே! ஏன்?” என்று கேட்க, “நாலாமோத்தில் *யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாந் ததைவ பஜாம்யஹம்* என்றதில் அர்ச்சாவதார நிலையும் அந்தர்க்கதமே காணீர்” என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்ததாக வார்த்தாமாலையிலுள்ளது. திருவாய்மொழியில் (8-1-4 *உ.மருகந்துகந்த வ்ருவம் நின்னுருவமாகி* என்கிற பாசுரத்தை அர்ச்சாவதாரபரமாக நிர்வஹித்து இந்த கீதாச்லோகத்தை ஸம்வாதப்ரமாணமாக நம்பிள்ளை காட்டியருளினது ஈட்டிலும் இருபத்து நாலாயிரப்படியிலும் விசதம். இந்த கீதாச்லோகத்திற்கு அர்ச்சாவதாரபரத்வம் கீதாபாஷ்யத்தில் ஒல்லை. நம்பிள்ளை நிர்வாஹமே. தேசிகன் இந்த நிர்வாஹத்தை தாத்பர்யசந்திரிகையில் “யே யதா மாம்” உபக்ரமத்திலே “அத்ர க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தேந ஸஹ அர்ச்சாவதார வ்ருத்தாந்தோபி ஸங்க்ருஹீத:” என்று காட்டினர். இதனால் நம்பிள்ளை பணித்தருளும் அர்த்த விசேஷங்களில் தேசிகருக்கு எவ்வளவு பஹுமானமென்று அறிவீர்களா?

80. ஒருநாள் நம்பிள்ளை யுபந்யாஸத்தில் *தம்மை யுகப்பாரைத் தாமுகப்பெரன்கிற நாச்சி யார் திருமொழிப் பாசுரத்தைக் கொண்டு ரஸமாக அருளிச்செய்கையில் *ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோத்யந்தம் அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:* என்கிற கீதாச்லோகத்தில் சகாரத்தைக் கொண்டு “ஜ்ஞாநி என்பக்களில் செய்யும் ப்ரீதியை உபாதியாக்கி அவன் பக்களிலே நான் ப்ரீதி பண்ணுவது பெரிதோ?” என்றருளினதாகவுள்ளது. இதை ஸேவித்த தேசிகன் அந்த கீதாச்லோகத்தின் தாத்பர்யசந்திரிகை முடிவில் “ஸ ச மம ப்ரிய இத்யத்ர நிரதிசயப்ரீதிம் குர்வதோபி மஹோதாரஸ்ய ஈச்வரஸ்யாபி தத்ப்ரீத்யுபாதிகப்ரீதிகரணாத் அத்ருப்திஸ் ஸ ஷிதேநி கேரிதாசார்யா:” என்றெழுதினார் (கேசிதாஹு:.) என்னுமல் கேசிதாசார்யா: என்றதிலுள்ள ப்ரதிபத்தி கௌரவத்தை யுணர்ந்தீர்களா? இப்படிப்பட்ட அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களை [நூற்றுக்கணக்காக] தேசிகர் நம்பிள்ளை முநிஸுக்திகளில் உபஜீவித்திருக்க, அந்த நம்பிள்ளையடியாகத் தோன்றிய வியாக்கியானங்களிலுள்ள குற்றங்குறைகளைக் களைவதற்காக தேசிகர் நிமேபரிமலமிட்டார்; ஐயோ அது அநியாயமாக லோபித்துவிட்டதே! என்று அழுதிறவர்களோடே கூடி நீங்களும் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு அழுகிறவர்கள் தானா?

81. ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் *கரியமேனி மிசை வெளியநீறு சிறிதேயிடும் பெரிய கோலத்தடங்கண்ணன்* என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தின் பொருளை நிர்வஹிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது பின்னானுடைய ஆரூயிரப்படி வியாக்கியானத்தை அறவே உபேக்ஷித்துப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தையெடுத்துக் காட்டி ‘ஆசார்யர் நிர்வஹித்த கட்டளை இது’ என்று நிகமித்திருக்கிறபடியைக் கண்டிருக்கிறீர்களா?

ஸ்ரீராமா நுஜன் 217ல் பக்கம் 17 முதல் 38 பக்கம் வரையிலும் திகழும் நிதிகளையும் ரத்னங்களையும் நிச்சலும் சிந்தை செய்துவருகிறீர்களா?

83. சமம் தமம் என்கிற குணங்களின் விவரணத்தில் “சமமாவது அந்த:கரண நியமனம்; தமமாவது பாஹ்யகரண நியமனம்” என்று கீதாபாஷ்யத்தில் பத்தாமத்யாயத்தில் அருளிச்செய்த பாஷ்யகாரர் தாமே பதினாறாமத்யாய பாஷ்யத்தில் அந்த:கரண நியமனத்தை தமமாகவும் பாஹ்யகரண நியமனத்தை சமமாகவும் விவரித்தருளினார். இங்கு தேசிகர் தாத் பர்யசந்த்ரிகையில் “ஏதேந கேஷாஞ்சித் அநயோச் சப்தயோ: வ்யுத்க்ரமேண அர்த்த வ்யாக் யானம் நிரஸ்தம்” என்று ஸாதித்துள்ளார். சங்கரபாஷ்யத்துக்கு மறுப்பாக இது எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். வ்யுத்க்ரமமாக உரையிட்டவர் நம்பாஷ்யகாரருமாதலால் அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திக்கே மறுப்பாகத் தேறவில்லையா? இங்கு (ஏதேந) என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்? ‘பாஷ்யகாரர் இப்படியருளிச் செய்திருக்கையாலே? என்றுதானே அர்த்தம். நம்முடைய பாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்ததானே சங்கரபாஷ்யம் எப்படி நிரஸ்தமாகும்? ஆக இங்கு இரண்டு வினாக்களுக்கு விடையளிக்க எத்தனை யுகம் வேண்டும்.

84. ஸ்ரீமதாஹஸ்யத்ரயஸரத்தில் “இப்படி மத்யஸ்தத் த்ருஷ்டியாலே ப்ராமாணிகார்த்தங்கள் தோற்றச்செய்தே பற்றினது விடாதொழியில் *த்ருடபூர்வ ச்ருதோ மூர்க்க:...* என்கிற தசையாம்” என்று தலைக்கட்டியுள்ளது. இங்குக்கேள்வி:- மத்யஸ்தத் த்ருஷ்டியாலே ப்ராமாணிகார்த்தங்கள் தோற்றியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்தங்கள் எவை? பிறர் பற்றினது விடாமல் பிடிவாதமாகச் சொல்லும் அர்த்தம் எது? இதைப்பற்றிக் காஞ்சீஸ்வரியின் நூல்களிலுள்ள வைசத்யங்களை உள்ளத்தில் தேக்கிக் கொண்டு விடையளிப்பீர்களா?

85. உலகில் விரஸ்களுக்கும் மோதிரங்கள் செய்வித்து அணிவதுண்டு; முன்னாடி விரலின் அளவை யெடுத்துக் கொண்டு அதற்குத் தக்கபடி மோதிரம் செய்விக்கிறார்களே யொழிய முன்னாடி மோதிரத்தைச் செய்வித்துக் கொண்டு அதற்குத் தக்கபடி விரலைச் சீவுவதென்பதை எங்கேனுங் கண்டதுண்டா? உங்களுடைய கதை ஒவ்வொன்றிலும் அப்படித்தானேயிருக்கிறது நீங்களாக ஒரோர் அர்த்தங்களை முன்னாடி கல்பித்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றை தேரிகதிவ்யஸூக்திகளில் ஏறிடப்பார்க்கிறீர்கள் என்பதை காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி எத்தனை விஷயங்களில் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? கேண்மின்

86. தேசிகன் அபயப்ரதாநஸாரம் என்கிற க்ரந்தம் அருளிச் செய்திருக்கிறாரல்லவா? அதற்கு ஆச்சரியமான மங்கனச் சேலாகமொன்று அருளிச் செய்திருக்கிறாரே தெரியுமா? *நமஸ் தஸ்மை கஸ்மைசந பவது நிஷ்கிஞ்சந ஜநஸ்வயம் ரக்ஷாதீக்ஷா ஸமதிக ஸமிந்தாந யசஸே* என்பது அதன் பூர்வார்த்தம். உத்தரார்த்தத்தைப் பிறகு எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த பூர்வார்த்தத்தில் ‘நிஷ்கிஞ்சந ஜநஸ்வயம் ரக்ஷாதீக்ஷா’ என்று ஸாதித்திருப்பதை நீங்கள் வெறுமனே வாயில் சொல்லிவருகிறீர்களே யொழிய நெஞ்சுகவிந்து சொல்வதுண்டோ? கைம் முதலில்லாத வர்களைத் தானாக [நிர்வேறு துமமாக] ரக்ஷிப்பதை விரதமாகக் கொண்டவன் எம்பெருமான். என்றருளிச் செய்துள்ளவிதனை உள்ளுற இசைய வேணுமானால் மூக்கில் இழுத்தாக வேணும். ஸகிஞ்சந ஜநங்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாரானென்றும், அகிஞ்சநஜனங்களை மேல் விழுந்தாரக்ஷிப்பனென்றும், யக்கிஞ்சத வேணுமானால் அதை அவன் தானே கல்பித்தருள்வனென்றும் அருளிச்செய்கிற ஆராரியர்களின் திருவடி நிழலிலே யொதுங்கினவர் தேரிகன் - என்கிற பரமார்த்தத்தை எத்தனை யுகமானாலும் உணரமாட்டீர்களா?

87. இனி அந்த மங்களச் சேலாகத்தின் உத்திரார்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்; ஸுராதீசஸ்வைரக்ஷண குபிதேந்யாதி. அணஸ்வயின் கதை யை அறிவீர்களல்லவா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கௌதமமுனிவரின் மனைவியான அவள் அவருடைய சாபத்தாலே மண்ணாய்விட்டாளா? கல்லாய் விட்டாளா? என்கிற விசாரம் நமக்கு வேண்டா. இங்கு “த்ருஷத்தா துர்ஜாதப்ரசமநபதாம் போஜ ரஜஸே” என்று ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்கிறார். பாதுகாஸஹஸ்ரத்திலும் “யோஷித்பூதத்ரு ஷந்தி - அபோடசகடஸ் தேமாநி, வைமாநிகஸ்ரோதஸ்விந்யு பலம்பநாநி” இத்யாதிச் லோகத் திலும் (யோஷித்பூதத்ருஷந்தி) என்று ஸுஸ்பஷ்டமாகவுள்ளது. பூரிமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலும் “சிலாதே : ஸ்த்ரீத்வாதி : என்றார் இதில் இரண்டு ஆதிபதங்களிருப்பதால் இந்தகைய கதைகள் மற்றும் பலவுள வென்பது அநியங்கிடக்கின்றது. “திருஸுரபியானாலும் கோத்வம் கழியர்திறே” என்று ஒருபக்கத்தில்; எப்பெருமானுடைய திருவடித்துகர் துர்ஜாதியைப் ப்ரசமநம் பண்ணு மென்று ஒருபக்கத்தில்; இதையெல்லாம் ஆராய்ந்திருக்கிறீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

88-90. சில சில தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பூர்வாசார்ய பூரிஸூக்திகளோடு இணங்குகின்றனவா? என்பது ஒரு விசாரம். உங்களுடைய கொள்கைகள் தேசிக பூரிஸூக்திகளோடு இணங்குகின்றனவா? என்பது மற்றொரு விசாரம்; தேசிக ஸூக்திகள் பரஸ்பரம் முரண்படாமல் தம்மோடு தாம் இணங்கியிருக்கின்றனவா? என்பது இன்னொரு விசாரம். ஆக மூன்று விசாரங்கள்: இவை உங்கள் நெஞ்சில் நன்றாக ஏறுகின்றனவா? மறுபடியும் விளக்கியுரைக்கிறேன் கேளுங்கள். (1) நீங்கள் தேசிக ஸூக்திகளோடு முரண்படாத கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? (2) தேசிகன் முன்னோர் மொழிந்த மொழிகளோடு முரண்படாத கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறாரா? (3) தேசிகன் தாம் பரஸ்பர விருத்தமாகச் சொல்லி வைக்காமலிருக்கிறாரா? ஆகவிப்படி மூன்று விசாரங்கள் செய்யப் ப்ராப்தமாகிறது. அதை எப்போது செய்யலாம்? சொல்லுங்கள். நீங்களே நன்கு அறிவீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

91. பூரி பாஷ்யகாரருடைய சிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒன்றிலும் அர்த்த விரோதமில்லை, வாக்கிய யோஜனாபேதமேயுள்ளது; நேசகாலாவஸ்தா விசேஷங்களாலே வரும் அதுஷ்டாந லைஷம்யம் சாஸ்த்ராதாமதம்.” என்கிறவிந்த பூரிஸூக்தியைப் பல பெரியார் கண்டபாடங் கொண்டிருப்பார்கள். இது எவ்வாசிரியருடைய பூரிஸூக்தி? எந்த நூலிலுள்ளது? என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். பூரி திகமாந்தமஹாகுரு ரஹஸ்யகீர்த்தங்கள் எழுதத் தொடங்குகையில் முதன்முதலாகப் பாரித்தது ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியென்பது. அதில் நன்னடுவேயுள்ள பூரிஸூக்தியிது எப்பெருமானார் தர்சனத்தில் வரும் ஆசார்யபரம்பரைகளில் ஒன்றிலும் அர்த்தவிரோதமில்லையென்று முந்துறமுன்னம் ஸாதித்தார்; ‘அப்படி ஸாதிக்கலாமோ? அர்த்த பேதங்களடியாக அர்த்தவிரோதம் காணப்படுகிறதே’ என்று சிலர் கேட்க; “அர்த்த பேதமென்றே அர்த்தவிரோதமென்றே கொள்ளலாகாது; வாக்கியயோஜனா பேதமென்று கொள்ளக் கடவதத்தே -- என்று தலைக்கட்டினார். வஸ்துஸ்திதி இங்ஙனையிருக்க, சிலர் விபரீத ப்ரசாரங்கள் பண்ணிப்போருவது அதிதராம் அநுசிதம் என்பதை அறிவீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

92. அங்ஙனே திடமாக ஸாதித்த ஸ்வாமியினுடைய பூரிஸூக்திகளை அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள்வரை அநுஸ்யூத பரம்பரையாகக் கொணர்ந்து கேட்டவர்களும் கேட்பித்தவர்களும் இல்லாமையாலும், இடையிலே வந்து புகுந்து அஸதர்த்த ப்ரசாரங்கள் பண்ணுமவர்கள் மலிந்திருக்கையாலும் ஸம்ப்ரதாய சேஷாபம் வீணாகவே வளர்ந்திட்டது. மேன்மேலும் வளர்ந்தும் வருகின்றது இதில் விவேகிகளோடு அவிவேகிகளோடு வாசியில்லாதபடி “கதாநுகதிகோ லோக:” என்னும்படியான க்ரமமே ஒங்கி வருகிறது -- என்பதை உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

93. சில்லரை ரஹஸ்யங்களென்னப்படுகிற தேசிகரஹஸ்யங்களில் ரஹஸ்யமாத்ருகையென்பது ஒரு சிறு ரஹஸ்யம். அதன் முடிவில் ஸ்வாமியின் ஸ்லோகம் -- “ரஹஸ்யமாத்ருகா ஸ்யந் வேங்கடேச விபர்சிதா, விசுத்த தேசிகவதாரங்கதாம் திவ்யலிங்க்யத.” என்றுள்ளதைக் கண்டிருக்கிறீர்களா?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

94. இங்கே ஸ்வாமி தமக்கு “விசுத்த தேசிகவதா” என்கிற விசேஷணம் எதற்காக இட்டுக் கொள்ள வேணும், மத்யமதீபந்யாயேந (அதவா) ப்ராஸாத தீபந்யாயேந முன்னும் பின்னும் அந்வயிப்பதற்காக ரங்கதாம்நி என்பதை இடையிலேயிட்டு, “விசுத்த தேசிகவதா வ்யலிக்கயத” என்றருளிச்செய்திருக்கையாலே, ரங்கதாம்நி விசுத்த தேசிகவதா—ஸ்ரீரங்கத்திற்கெழுந்தருளி அங்கே விசுத்த ஸம்பரதாய நிஷ்டரான ஆசாரியரை அடிபணியப்பெற்றவராலே, ரங்கதாம்நி வ்யலிக்கயத—(இந்த ரஹஸ்யம்) ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுதப்பட்டது—என்பதாகச் சிலர் பொருள் கூறுவர். இது தெரியுமா?

95. இங்கே விவேக குசலர்கள் ஆராய்ச்சி செய்யத்தக்கதாவது, ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாகுரு ஒன்றிரண்டு நூல்களருளிச் செய்தவரல்ல; பரச்சதப்ரபந்த ப்ரணேதாவாக ப்ரஸித்தர் ஸ்ரீரங்கத்திலும் காஞ்சியிலும் திருவஹீந்திரபுரத்திலும் மற்றும் பலவிடங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு பல பல பல நூல்களை யருளிச்செய்திருக்கிறார். இன்னவூரிலிருந்து கொண்டு இன்ன நூலை யெழுதினேனென்று ஒன்றிலுமருளிச் செய்திருக்கவில்லை. ப்ரக்ருத ரஹஸ்யக்ரந்தம் மிகச்சிறிது; இரண்டு பக்கமேயுள்ளது இந்தச் சிறுநூலுக்கு முன்னும் பின்னும் பல பெரிய நூல்களிருக்கின்றன அவையெல்லாம் எவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு எழுதப்பட்டனவோ அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே இச்சிறுநூலும் எழுதப்பட்டதென்பதில்யார்க்கும் ஸந்தேஹமோ விவாதமோ இராது. இருக்குமென்று சொல்லுகிறீர்களா?

96. பரமதபங்கமென்னும் ரஹஸ்யக்ரந்தம் மிகப்பெரிதும் மிகமுக்கியமுமானது. அது அருளிச்செய்தவிடம் வாய்ப்பாக அமைந்ததனால் “மாதவனார் வடகொங்கில் வானியாற்றின் வண்ணிகை நன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்துவாழும்போது இவை நாம் பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னாள் புணராத பரமதப்போர் பூரித்தோமே.” என்று அந்நூலின் முடிவில் செய்யுளிட்டு வைத்தது மிகப்பொருத்தம். இங்கு இதைப்பற்றின விரிவு அநபேக்ஷிதம். சுருக்கமாக வுண்மைச்செய்தி கேளீர். ஸ்வாமி நிகமாந்தமஹாகுரு திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில், அக்காலத்தில் ஆசார்ய பதவியில் அமர்ந்து நல்லடிக் காலமென்னும்படி வசந்ந்துகொண்டிருந்த நல்லாசிரியர்களின் திருவடி நிழலில் ஒதுங்கி வர்த்திச்சவேணுமென்கிற மனோரதத்துடனே அங்கேற எழுந்தருள, அப்போது அங்கு நிலைகுலைந்திருந்ததனால் வானியாற்றின் கரைக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கஸ்ரீ அநுபத்ரவமாக வேணுமென்று அருளிச்செய்த அபீதிஸ்தவந்தில் *நிரஸ்தரி புஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்கியே விபோ! பரஸ்பரஹிதைஷிணம் பரிஸரேஷு மாம் வர்ந்தய* என்று, [கோயிலில் விரோதி வர்க்க ஷயமுண்டாகி, பரஸ்பரஹிதைஷிகளான மஹான்களின் நிழலிலே வாழ வைத்தருளவேணுமென்கை] என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்க, அந்த ப்ரார்த்தனை நிறைவேறி ஸ்ரீரங்கம் நிஷ்கண்டமாகி அங்கேற வந்து சேர்ந்து, ஏற்கனவே மனோரதித் திருந்தபடியே மஹான்களின் திருவடி நிழலிலே யொதுங்கி வாழ்ந்தார். இச்செய்தியை அப்போது அங்கே ஸ்வாமி தாம் அருளிச்செய்த பகவத்யாந ஸோபானத்தின் முடிவிலே “ரங்காஸ்தாநே ரஸிகமஹிதே ரஞ்ஜிதாசேஷரித்தே வித்வத்ஸேவாவிமலமநஸா வேங்கடேசேந” என்று பொரித்து வைத்தார், இந்தச்ஸோகமும், “விசுத்த தேசிகவதா வேங்கடேசேந” என்கிற (கீழே காட்டிய) ஸ்லோகமும் சேர்த்து அநுஸந்திக்கப் பட்டால் உண்மை விளங்குமா? விளங்காதா?

97. “ரங்காஸ்தாநே வித்வத்ஸேவாவிமலமநஸா” என்றதை பிராமாணிகர்கள் நெஞ்சில் புந:புநராவ்ருத்திபண்ணவேணும். “ஸ்ரீரங்கத்தில் வித்வான்களை யடிபணிந்து மனத் தூய்மை பெற்றே”னென்று அருளிச் செய்கிறார். “ஸ்ரீரங்கத்தில் என்பதற்கு வித்வத்ஸேவையாதியில் அந்வயமில்லை” என்று சிலர் வாதாடுவதுண்டு! அஃது எங்ஙனையாயினுமாகுக. ‘வித்வத்ஸேவாவிமலமநஸா’ என்பதற்குப் பொருள் கூறியாக வேண்டுமே. ஸ்வாசார்யரான கிடாம்பியப் புள்ளாரைக் கருதி வித்வச்சதப்ரயோகம் பண்ணினாரென்றால் இதை ப்ராமாணிகர்கள் இசையக்

கூடுமா? 'அவர் வித்வானல்லவோ' என்று கேட்டுவிடவேண்டா. அன்றியும். "வித்வத்ஸேவா ரஸிகமநஸா" 'வித்வத்ஸேவாஸுரபிமநஸா' 'வித்வத்ஸேவாமஹிதமநஸா' இத்யாதிகளான பல ப்ரகாரங்கள் விட்டு "வித்வத்ஸேவா விமலமநஸா" என்றருவியதை உற்றுநோக்க வேண்டாவா? நிஷ்கல்மஷ - நிஷ்களங்க பர்யாயமான விமலபதத்தை ப்ரயோகித்ததனால், மனத்தில் முன்பு ஏதோ களம்பலிருந்து கழிந்ததாக நன்றி விளங்க வில்லையா? (கீழே காட்டிய) விசுத்த தேசிகவதா என்ற ப்ரஸங்கி இதற்கு இணங்கியிருக்க வில்லையா? ஆத்ம வஞ்சனை யின்றிக்கே பார்க்க வேண்டாவா? பார்த்தால், அதிகரணஸாராவளியில் "பாஷ்யாதி க்ரந்தலேசோபி அவ ஹிதமநஸாம் ஐதமர்த்த்யம் பஜேத" என்று ஸ்வாமி தாமருளிச் செய்த கணக்கிலே இதுதான் பொருத்தமான பொருளென்று நடுநிலையாளரின் உள்ளம் சொன்னதா? சொல்லுங்கள்.

98. இந்த ப்ரஸங்கத்தை மிகச் சிறு விஷயமென்று விட்டிடுவோம். ஸ்வாமி தேசிக னுடைய ப்ரஸங்கத்திலிருந்து ஸந்தி லேசமிருக்கும்படியான யாரும் அபலபிக்க முடியாதே. ஸ்வாமி தம்முடைய பல க்ரந்தங்களில் பலபல அர்த்தங்களைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் ப்ரஸங்கத்தி களைத் தழுவினியென்றே அருளிச் செய்திருக்கிறார். இதை வழிப்போக்கு வார்த்தையைக் க விட்டு விடாமல் அபேத்ய நிகுபண மென்று கொள்க. அதுவும் (ஸ்ரீராமாநுஜன் 217ல்) பிரசுரிக்கப் பட்டிருப்பது கண்டித்திருக்கிறீர்களல்லவா? (ஸ்ரீராமாநுஜன் 213ல்) "பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஸங்கத்திலிருந்து நிகமாந்தருகு ப்ராவண்யம்" என்ற வியாஸத்தினால் காஞ்சி ஸ்வாமி முதலித்திருக் கிருரே அதைக் கண்டித்திருக்கிறீர்களா?

99. உபயவேதாந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை நம்பிள்ளை பக்கனில் நோக்கக் கேட்டுப் பட்டோலை கொண்டவர்கள் பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் டைக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையுமான இருவர். இவர்களுள் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை யிட்டருளின வியாக்கியானங்கள் தேசிகர்க்குக் கிடைக்க ப்ரஸங்கத்திலிருந்து வந்தது; பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானங்கள் தத்தையும் இவர் காலத்தில் விசேஷ ப்ரசாரமடைந்திருந்தபடியால் அவற்றை 'அமுதிலுமாற்ற வினிது' என்கிற ப்ரதிபத்தியுடன் பதிக் களித்தவர்களில் தலைவராகவே யிருந்தார் தேசிகர். இதற்கு எண்ணிறந்த சான்றுகளுண்டு. சிலவற்றை இங்குக் காட்டுவோம். த்ரமிடோபநிஷத் தாத்தப்யரத்தாவலி யாதரிச்செயதபோது பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் இருபத்துநாலாயிரப் படியையே தழுவிப் பெரும்பாலுமருளிச் செய்திருக்கிறுரென்பது அவிசால்யமாக ஸஸாக்ஷிகமாய்ப் பலகால் நிகுபிக்கப்பட்டது. இங்குக் காண்பின் ;

100. ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் பாஷ்யத்தையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தை உடன்கொண்டு ஸேவித்தால், அவருடைய வியாக்கியான ஸரணியை இவர் எவ்வளவு தழுவிருக்கிறார் என்பது அநாயாஸமாக விளங்கும். *நமோ ரிந்த்யாத்பத* என்கிற முதல் ச்லோகத்திலிருந்தே பார்க்கலாம். பெரியவாச்சான் பிள்ளை உதாஹரித்தருகிற ஸம்ஸ்கிருத ப்ரமாணங்களை நூற்றுக்கு எண்பது பங்கு விடுவதில்லை தேசிகள். இது அநுமாதமன்று, உத்ப்ரேகையன்று, உல்லேகமன்று. இரண்டு ஸ்ரீகோசங் களும் ஸுலபமேயிதே ஆஸ்பமன்றே, எடுத்துப் பார்க்கிக்கலாமே. ப்ரமாணங்களைக் கொள்வது மட்டும் மெய்யன்று. பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்திற் காணும் இன்சுவைமிக்க கொள்கை அப்படியாய்வே தழுவிக்கொள்வதையும் காணலாம் இதற்கு நூலிடங்கள் எடுத்துக் காட்டலாம்; ஆயினும் விரிவு காண்பாரில்லாமையானே இங்குச் சிலவிடங்களே காட்டப்படுகின்றன. முதல் ச்லோகத்தில் *ஜ்ஞாந வைராக்க்யராக்யே* என்றவிடத்தில் வாரிராசி; ஜலாராசி; இத்யாதி ஸ்தலங்களிற் போல ஜ்ஞாதவைராக்க்யங் னோக்கு ராசியாயிருப்பவர் என்கிற பொருளை எல்லார்க்கும் தோன்றக்கூடியது. இது ஸங்கதமான பொருளென்றி அஸங்கதமான பொருளன்று. இவ்வகைப் பொருளை முத்துறப் பணித்தார் தேசிகள்; இங்கே பெரியவாச்சான் பிள்ளை பஹுஸ்ரீஹியை விசுத்தித்து ராசியென்பதற்கு ஸமுஹப் பொருளைக் கொண்டு ஜ்ஞாந ஸமுஹங்களையும் வைராக்க்ய ஸமுஹங்களையும்

முடையவர் என்றுரைத்து, ஜ்ஞாநமும் வைராக்யமும் ஒன்றுயிருக்க ராசியென்னலாமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டு 'பகவத் ஸ்வரூபாதிகள் ஜ்ஞான விஷயங்களாகையாலே பல; த்யாஜ்ய விஷயங்களும் பலவாகையாலே வைராக்யங்களும் பலவென்று சொல்லலாம், என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார். தேசிகள் பாஷ்யத்தில் இதை அப்படியே மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். மேலே *அகாத பகவத் பக்திஸிந்தவே* என்றவிடத்திலும் பக்திக்குக் கடலாயிருப்பவர் என்று பொருள் கொள்ளாமல், *காதல் கடல்புரைய விளைவித்த* *காதல் கடலின் மிகப்பெரிதால்* இத்யாதி திவ்ய ஸூக்திகளுக்குச்சேர பக்தியைக் கடலாக ரூபித்து அகாதமான பகவத் பக்திஸிந்துவை யுடையவர் என்று உரைத்தார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை; தேசிகள் அதைத் தழுவி "பக்திம் வா ஸிந்துத்வேந ரூபயித்வா பஹுவீஹி:" என்று பணித்தார். "ந நிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே" என்றவிடத்தில் லோகே என்பதற்கு (ஸம்ஸாரி ஜநே) என்று முதலில் ஸாமாந்யமாகப் பொருள் பணிந்த தேசிகள் (லோகே—சாஸ்திரத்தில்) என்றுள்ள பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கி யானத்தை ஸேவித்து அப்படியே யருளிச்செய்தார். *வசீ வதாந்யோ குணவாந்* என்ற ச்லோகத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு திருக்குணங்களையும் விவரித்தருளாநின்ற தேசிகள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தையே ப்ராயேண மொழியெயர்த்திருக்கின்றார். சிறிது மேலே போவோம்; *அசிந்த்யதிவ்யாத்புதேத்யாதி ச்லோகத்திற்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை இட்டருளின அவதாரிகையையே சிறிது மெருக்கி மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார் தேசிகள். பக்தஜநைக ஜீவிதம் என்பதற்கு பக்தஜநங்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் தானேயாயிருக்குமவன் என்றும் பக்தஜனங்களையே தனக்கு தாரகமாகவுடையவன் என்றும் இரண்டுவிதமாகப் பொருள் பணித்தார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை; தேசிகனும் அப்படியே பாஷ்ய மிட்டருளினார். இது தெரியுமா?

101. இதற்கு அடுத்தது ஸமர்த்தம் என்பது; இதற்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கி யானத்தைய நுஸரித்தே பாஷ்யமுள்ளது. எம்பெருமானுக்கு ஸமர்த்தம் என்றல்லவோ இங்கு விசேஷணமுள்ளது. ஷுத்ரர்களான நாமெல்லாருங்கூட ஸமர்த்தர்களென்று கொண்டாடப் படுகிறோம். எம்பெருமானை ஸமர்த்தனென்றால் அவனுடைய ஸாமர்த்தியம் ஸாமாந்யமா யிருக்கமுடியாதே; இந்த எவ்விதமான விசேஷத்தைக் காட்டலாமென்று விமர்சித்த பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஆளவந்தாருடைய திருவுள்ளத்தை உள்ளபடி யுணர்ந்து தமது வியாக்கியானத்தில்—"[ஸமர்த்தம்] அளவுடையரான நித்ய ஸூரிகள் அனுபவிக்கும் தன்னை நித்ய ஸம்ஸாரிகள் அநுபவிக்கும்படித்தில் "ஆற்றநல்லவனை காட்டுமம்மானை" என்கிறபடியே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுபவிப்பிற்கும் ஸாமர்த்த்யத்தையுடைய" என்றருளிச் செய்தார். உண்மையில் எம்பெருமானுக்கு இதுதான் அற்புதமான சாமர்த்தியம். இப்பங்க்திகளை ஸேவித்த தேசிகள் இவ்வர்த்தத்தை மிகவும் ரஸித்து இதை அப்படியே மொழிபெயர்த்தவர் போல் "ஆச்ரிதாநாம் ஸாத்ம்யபோக ப்ரதாநே" என்று அருளிச்செய்தார். ஸாத்ம்ய என்கிற ஸம்ஸ்க்ருதபதம் சிறிது அபூர்வமானது ஈர ஸூத்ரத்தாதி களிலே கையாண்டது. நம் ஆசார்யர் களிள் திவ்யகாந்தங்களில் தான் இந்த பதம் விசேஷமாகக் காணப்படும். திருவாய்மொழியில் (1-9.) இவையுமவையுமுமவையும்* என்கிற பதிகத்தில் எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு ஸ்வாநுபவத்தை ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கக் கொடுத்தருளினதாகப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை அவதாரிகையிட்டருளினார்; அதை யநுஸரித்து தேசிகள் தாமிடோபநிஷத தாத்பர்ய ரத்நாவலியில் "விபுமநுபுபுஜே ஸாத்ம்ய போகப்ரதாநாத்" என்றருளிச் செய்தார். அந்த ப்ரயோகத்தையே இங்கும் செய்கருளியுள்ளா ரென்பதை அறிவீர்களா?

கீழ் 81வது லக்கத்தில் கண்ட விஷயத்தின் விசதீகரணம்.

102. ஸச்சரிதா ரகையில் ஊர்தவபுஷ்பந்தர விசாரபரமான இரண்டாமதிகாரத்தில் *மரிய மேனிமிசை வெளியநீறு சிறிகேயிடும். பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன் (4-5-6)* என்ற திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தைப்பற்றி அர்த்தவிசாரம் செய்யப்படுகிறது "சக்ஷுஷி தத்தாரணம் தத்ர விஹித மிதி அஞ்ஜநபரத்வமாஹுராசார்யா:" என்று எழுதியுள்ளார் தேசிகள். இங்கு ஆசார்யா: என்

முடையவர் என்றுரைத்து, ஜ்ஞாநமும் வைராக்யமும் ஒன்றுயிருக்க ராசியென்னலாமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டு 'பகவத் ஸ்வரூபாதிகள் ஜ்ஞான விஷயங்களாகையாலே பல; த்யாஜ்ய விஷயங்களும் பலவாகையாலே வைராக்யங்களும் பலவென்று சொல்லலாம், என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார். தேசிகள் பாஷ்யத்தில் இதை அப்படியே மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். மேலே *அகாத பகவத் பக்திஸிந்தவே* என்றவிடத்திலும் பக்திக்குக் கடலாயிருப்பவர் என்று பொருள் கொள்ளாமல், *காதல் கடல்புரைய விளைவித்த* *காதல் கடலின் மிகப்பெரிதால்* இத்யாதி திவ்ய ஸூக்திகளுக்குச்சேர பக்தியைக் கடலாக ரூபித்து அகாதமான பகவத் பக்திஸிந்துவை யுடையவர் என்று உரைத்தார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை; தேசிகள் அதைத் தழுவி "பக்திம் வா ஸிந்துத்வேந ரூபயித்யா பஹுவீஹி:" என்று பணித்தார். "ந நிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே* என்றவிடத்தில் லோகே என்பதற்கு (ஸம்ஸாரி ஜநே) என்று முதலில் ஸாமாந்யமாகப் பொருள் பணித்த தேசிகள் (லோகே—சாஸ்திரத்தில்) என்றுள்ள பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கி யானத்தை ஸேவித்து அப்படியே யருளிச்செய்தார். *வசீ வதாந்போ குணவாந்* என்ற ச்லோகத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு திருக்குணங்களையும் விவரித்தருளாநின்ற தேசிகள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தையே ப்ராயேண மொழியெயர்த்திருக்கின்றார். சிறிது மேலே போவோம்; *அசிந்த்யதிவ்யாத்புதேத்யாதி ச்லோகத்திற்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை இட்டருளின அவதாரிகையையே சிறிது மெருக்கி மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார் தேசிகள். பக்தஜநைக ஜீவிதம் என்பதற்கு பக்தஜநங்களுக்கு தாராளிகளெல்லாம் தானேயாயிருக்குமவன் என்றும் பக்தஜனங்களையே தனக்கு தாரகமாகவுடையவன் என்றும் இரண்டுவிதமாகப் பொருள் பணித்தார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை; தேசிகனும் அப்படியே பாஷ்ய மிட்டருளினார். இது தெரியுமா?

101. இதற்கு அடுத்தது ஸமர்த்தம் என்பது; இதற்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கி யானத்தைய நுஸரித்தே பாஷ்யமுள்ளது. எம்பெருமானுக்கு ஸமர்த்தம் என்றல்லவோ இங்கு விசேஷணமுள்ளது ஷூத்ரர்களான நாமெல்லாருங்கூட ஸமர்த்தர்களென்று கொண்டாடப் படுகிறோம். எம்பெருமானை ஸமர்த்தனென்றால் அவனுடைய ஸாமர்த்தியம் ஸாமாந்யமா யிருக்கமுடியாதே; இங்ங் எவ்விதமான விசேஷத்தைக் காட்டலாமென்று விமர்சித்த பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஆளவந்தாருடைய திருவுள்ளத்தை உள்ளபடி யுணர்ந்து தமது வியாக்கியானத்தில்—"[ஸமர்த்தம்] அளவுடையரான நித்ய ஸூரிகள் அனுபவிக்கும் தன்னை நித்ய ஸம்ஸாரிகள் அனுபவிக்குமிடத்தில் "ஆற்றநல்லவனை காட்டுமம்மானை" என்கிறபடியே ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுபவிப்பீக்கும் ஸாமர்த்த்யத்தையுடைய" என்றருளிச் செய்தார். உண்மையில் எம்பெருமானுக்கு இதுதான் அற்புதமான சாமர்த்தியம். இப்பங்க்திகளை ஸேவித்த தேசிகள் இவ்வர்த்தத்தை மிகவும் ரஸித்து இதை அப்படியே மொழிபெயர்த்தவர் போல் "ஆச்ரிதாநாம் ஸாத்ம்யபோக ப்ரதானே" என்று அருளிச்செய்தார். ஸாத்ம்ய என்கிற ஸம்ஸ்க்ருதபதம் சிறிது அபூர்வமானது சரஸ்வதாதினிலே கையாண்டது. நம் ஆசார்யர் களின் திவ்யகாந்தங்களில் தான் இந்த பதம் விசேஷமாகக் காணப்படும். திருவாய்மொழியில் (1-9.) இவையுமவையுமுமவையும்* என்கிற பதிகத்தில் எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு ஸ்வாநுபவத்தை ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கக் கொடுத்தருளினதாகப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை அவதாரிகையிட்டருளினார்; அதை யநுஸரித்து தேசிகள் தாமிடோபநிஷத தாத்பர்ய ரத்நாவலியில் "விபுமநுப்புஜே ஸாத்ம்ய போகப்ரதானாத்" என்றருளிச் செய்தார். அந்த ப்ரயோகத்தையே இங்கும் செய்கருளியுள்ளா ரென்பதை அறிவீர்களா?

கீழ் 81வது லக்கத்தில் கண்ட விஷயத்தின் விசதிகரணம்.

102. ஸச்சரிதா ரகையில் ஊர்தவாஸாப்ர விசாரபரமான இரண்டாமதிகாரத்தில் *கரிய மேனிமிசை வெளியநீறு சிறிகேயிடும். பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன் (4-5-6)* என்ற திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தைப்பற்றி அர்த்தவிசாரம் செய்யப்புகுந்து "சக்ஷுஷி தத்தாரணம் தத்ர விஹித மிதி அஞ்ஜநபரத்வமாஹுராசார்யா:" என்று எழுதியுள்ளார் தேசிகள். இங்கு ஆசார்யா: என்

கிற சொல்லால் பெரியவாச்சான் பிள்ளையையே விவகரிக்கிறாரென்பது அசைக்க முடியாதது ஏன்? மேலே குறித்த பாகரத்திற்குப் பிள்ளானுடைய ஆரூயிரப்படி வியாக்கியானம்:—“நீலமேக நிபதிவ்ய ரூபோசித திவ்யாங்கராகத்தாலே அநுலிப்தனாய், அதிவிசாலமாய்திரமணியமாயிருப்பதொரு தாமரைத் தடாகம் போலே யிருந்த திருக்கண்களையுடையனாய்” என்பது. இதனால், வெளியின்று என்பதற்கு திவ்யாங்கராகமென்னும் பொருள் கொள்ளப்பட்டதென்பதும், ‘கரியமேனிமிசை வெளியின்று சிறிதேயிடும்’ என்கிற முதலடியானது எம்பெருமானுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளப்பட்டதென்பதும் நன்கு விளங்கிற்று. பெரியவாச்சான் பிள்ளையினுடைய வியாக்கியானத்தில் அநுரிச்செய்திருக்கும் விவகாரத்து பிள்ளானருளிச்செல்த விதத்திற்காட்டில் மிக வேறுபட்டது, ‘வெளியின்று’ என்பதற்கு அஞ்ஜந சூர்ணமென்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. [வெளியம்—அஞ்ஜனம்.] “கரியமேனிமிசை வெளியின்று சிறிதேயிடும்” என்கிற முதலடி எம்பெருமானுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளப்படாமல் ‘பெரியகோலத் தடங்கண்ணன்’ என்றதன் ஏகதேசமான திருக்கண்களுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளப்பட்டது ‘திருக்கண்களின் கரிய விழியினுடைய கறுத்த நிறத்தின் மேலே அஞ்ஜநசூர்ணத்தை யிடப் பெற்ற திருக்கண்களையுடையவன்’ என்னும் தாத்பரியம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானருடைய வியாக்கியானங்களில் மரத்திரம் காண்கிறது. பிள்ளானுடைய வியாக்கியானம் இதனில் மிக வேறுபட்டதென்பது புநருக்தம். “அஞ்ஜநபரத்வமாஹுராசார்யா:” என்றெழுதிய தேசிகன் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானாரையே ஆசார்யராகச் சுட்டினாரென்பது நிஸ்ஸந்தேஹவிபர்யயம்: பிள்ளானுடைய வியாக்கியானத்தில் நிறு என்பதற்கு அஞ்ஜநபரத்வமும் கூறப்படவில்லை. சக்ஷுஷி தாரணமும் காட்டப்படவில்லையென்றே. ஆரூயிரப்படியில் “திவ்யாங்கராகத்தாலே அநுலிப்தனாய்” என்கிற பங்கதி ஸுஸ்பஷ்டமாயிருக்கையாலே நிறு என்பதற்கு அங்கராகப் பொருளும் அந்த அங்கராகத்தினால் திருமேனி அநுலிப்தமாயிருக்கிற தென்பதுமே பிள்ளானுடைய திருவுள்ளமாகத் தேறுகிறது. ஆக ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் ஆசார்யா ஆஹு: என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் விஷயம் பிள்ளானுடைய படியில் கிடையாதென்றும் நம்பிள்ளையின் பரம்பரையினருடைய வியாக்கியானங்களிலேயே உள்ளதென்றும் நிஸ்ஸந்தேஹமாகத் தேறுகின்றது. (தேசிக ஆஹு:) என்னுமல் ஆசார்யா ஆஹு: என்றெழுதியிருக்கையாலே நம்பிள்ளை பரம்பரையில் வந்த மஹான்களையே தமக்கு ஆசார்யராகக்கொண்டு உஜ்ஜீவித்தவர் தேசிகன் என்கிற பரமார்த்தம் நிஷ்கல்மஷமாகத் தேறுகின்றது. மாச்சரியத்தை யகற்றி நடு நிலையில் நின்று காண்பீர்களா? Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

103. தேசிகன் உபயோகித்ததத்தையும் குருமுகமாக அதிகரித்தவர் என்பது ஸர்வஸம்பந்திபந்தம். திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்கியானமும் அவதரியாதிருந்த காலத்துப் பூர்வாசார்யர்கள் மூலத்தை வைத்துக்கொண்டே ஸ்வஸ்வாசார்யர்களிடத்தில் அர்த்த ச்ரவணம் பாண்ணிவந்தார்கள். பிள்ளானுடைய ஆரூயிரப்படி அவதரித்த பின்பு அக்காலத்திலுள்ளவர்கள் அதைக்கொண்டு காலகேசபம் செய்திருப்பார்கள் நஞ்சீயருடைய ஒன்பதினாயிரப்படியும் சுருக்கம். பிறகு பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் இருபத்து நாலாயிரப்படி மிக விரிவாகவும் ரஸபரிபுஷ்டமாகவும் அவதரித்தபடியினாலே அக்காலத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் அந்த இருபத்து நாலாயிரப்படி கொண்டே காலகேசபம் செய்து வந்தார்கள். அடுத்தபடியாக எட்டுமுப்பத்தாறு யிரப்படி அவதரித்திருந்தும் அது அக்காலத்தில் பிரசாரமடையாமல் பிறகு பிரசாரமடைந்தபடியினால் அந்த மத்யகாலத்திலே பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானமே தேசிகன் முதலானார்க்கும் காலகேசப க்ரந்தமாக விளங்கிற்று—என்னுமிது அளவுகடந்த ஸாக்ஷியங்களால் அவிசால்யமாகக் காட்டிச் செய்த நிரூபணங்கள் ஸாமந்த்யப்ரஜ்ஞர்களின் புத்திக்கு எட்டமாட்டாதவை. (1-8) ஓடும் புள்ளேறி. (1-10) பொருமா நீள்படை. (2-8) அணைவதரவணமேல்.....இவை முதலான பதிகங்களுக்கு ஆரூயிரப்படியிலுள்ள அவதாரிகைகள் வேறுவிதம் பெரியவாச்சான் பிள்ளையிருபத்து நாலாயிரப்படியிலுள்ள அவதாரிகைகள் வேறுவிதம். இதை ஒவ்வொருவரும் அநாயாஸமாக அநியஸம்: தேசிகன் இருபத்து நாலாயிரப்படியையே அடியொற்றி த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலியையும் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரத்தையும் ஸாதித்திருக்கிறார்.

104. பத்தாம்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழி *தாளதாமரை யென்பது. இதில் திருமோகூரெம் பெருமானுடைய அநுபவம் நிகழ்கின்றது. இத்திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையிட்டருளின திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் ஆரூயிரப்படியில் — “திருக்கண்ணபுரத்திலெம்பெருமானே யநுபவித்து இப்போது திருமோகூரிலெம் பெருமானே யநுபவிக்கிறார்” என்று இவ்வளவே யருளிச் செய்தார். மேற்பாசுரங்களிலும் ஸாதாரணமாகப் பாசுரப்பொருளே பணிந்துள்ளார். மற்ற ஆசார்யர்களெல்லாரும் இங்கு ஒரு விசேஷமருளிச் செய்கிறார்கள்; அதாவது—ஆழ்வார் கீழ் *மாலைநண்ணித் திருவாய்மொழியில் *சரணமாகுமென்கிற பாசுரத்தில் தம்முடைய பரமபத யாத்திரையை நிச்சயித்து அர்ச்சிராதி மார்க்க கதியை யறுதியிட்டு அந்த கதிக்குத் திருமோகூர்க் காளமேகப் பெருமானே வழித்துணையாகப் பற்றுகிறார் இத்திருவாய் மொழியில்—என்பதே மணவாளமாமுனிகள் நூற்றந்தாதியில் *தாளடைந்தோர தங்கட்குத் தானே வழித்துணையாம். காளமேகத்தைக் கதியாக்கி* என்றருளிச் செய்தார். ஆசார்யஹருநயத்தில் “மார்க்கப்பந்து சைத்யம் மோஹனத்தே மடுவிடும்” என்று பணிக்கப்பட்டது பெரியவாச்சான்பிள்ளை இருபத்து நாலாயிரப்படி முதலானவற்றிலும் ‘காளமேகப்பெருமானே வழித்துணையாகப் பற்றுகிறார். என்றுள்ளது இவ்விதமாக ப்ரமேயசிஷை ஆரூயிரப்படியில் ஸுசனையாகக்கூட கிடையாது

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

105. இனி, தேசிகனது த்ரமிடோபநிஷத் தாத்தப்ரய ரத்நாவளியிலும் தத்ஸாரத்திலும் பார்க்கவேணும். ரத்நாவளியில் (104) *தைத்யாநாமித்யாதி ச்லோகத்தில் “ச்ரந்திஹாரித்வ முக்கைய ராகாரைஸ் ஸத்கதிஸ் ஸ்யாத்” என்கிறார். *ஸத்கதிஸ் ஸ்யாத்* என்பதற்கு வியாக்கியான மிட்டவர்கள் “காளமேகப்பெருமானே வழித்துணையென்று” என்றெழுதி வைத்தார்கள். த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரத்திலும் இப்பதிகத்தில் தேரின் குணமாக “ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயம் பூசம் ப்ராஹ” என்றருளிச் செய்தார். *ஸத்கதிஸ் ஸ்யாத்* என்ற தாத்தப்ரய ரத்நாவளிக்கு *ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயமெள்ளலிது கைளிகக்காயிருக்கின்றது.

106. இப்படி இன்னும் பலவிடங்கள் உண்டு: தேசிகனுக்கு ஆரூயிரப்படியில் தவேஷம் என்றோ வெறுப்பு என்றோ சொல்லுகிறோமல்லோம். அது மிகவும் சுருக்கமான வியாக்கியானமாயிருக்கிறபடியால் அதை ஒருகால் ஸேவித்து நிறுத்தி, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானம் அதற்கு நான்மடங்கு விரிவாடவும் ரஸகனமாகவும் இருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் தேசிகன தாம் இதுதன்னையே நிதியாகக் கொண்டு இதையே தமக்குக் காலகேஷபந்தமாக ஆதரித்து வந்தார். நவீனர்களுக்கு இவ்வுண்மையுரை விஷமாயிருக்கும். நிகம்பரிமலத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளையைக் கண்டித்துவிட்டாராம். இன்னமும் அந்தப் பேச்சு பேசுவீர்களா?

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

107. பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்த வியாக்கியானங்கள் தேசிகருடைய காலத்தில் நன்றாக ப்ரவசனத்தில் வந்துவிட்டனவென்கிற விஷயம் தேசிகருடைய ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் — “குலந்தருமென்கிற பாட்டுக்கு வியாக்கியானம் பண்ணின அபியுத்தரும் ஜன்மத்தில் வருத்தத்தால் குறைந்தானெருத்தனுக்கு பகவத் ஸம்பந்த முண்டானால் அவனை இளையுடையானெருத்தன் தாழ் நினைக்கக் கூசவேண்டும். படியாயிற்று பகவத்ப்ரபாவமிருக்கும்படி. ஆனால் அவர்களோடு பெண் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறதில்லையே யென்னில் அது ஜாதிநிபந்தனம், சலாகை குண நிபந்தனம்” என்று நிஷ்கர்ஷித்தார்கள்” என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியான பங்க்திகளையே உதாஹரித்திருப்பதனால் ஸுஸ்பஷ்டமாகிறது.

108. இதனால் பெரியவாச்சான் பிள்ளை தேசிகருக்கு முற்பட்டவர் என்பது நிஸ்ஸந்தேஹஸித்தம். மேலே உதாஹரித்த பங்க்திகளில் அபியுத்தரென்றது பெரியவாச்சான் பிள்ளையையென்று இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் வரையிலுமுள்ள வ்யாக்கியாதாக்களெல்லோரும் எழுதி வைத்தார்கள். பார்த்திருக்கிறீர்களா; இனியாவது பாருங்கள்.....*

சதப்ரச்ரத்நாவளி முற்றிற்று.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada